

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

Hx 130038

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

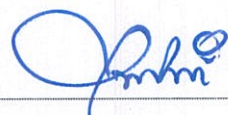
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกรวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..1.0 ส.ค. ๒๐๑4ปี.....

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค CIRC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค CIRC และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จำนวนนักเรียน 33 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.77/85.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค CIRC มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.54 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เทคนิค CIRC โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.57, S.D. =0.15)

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ; กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing Prathomsuksa 3 Students' Thai Reading Comprehension Through CIRC Technique

Author : Miss Penpicha Mansakul

Degree : Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Poosit Boontongtherng
Associate Professor Dr. Prasopsuk Rittidet

Year : 2021

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop lesson plans for Thai reading comprehension through CIRC technique with an efficiency of 80/80, 2) to compare students' Thai reading comprehension between before learning and after learning through CIRC technique, and 3) to study students' satisfaction toward learning through CIRC technique. The sample used for the study consisted of thirty-three students at Lak Muang Maha Sarakham School, which were selected by cluster random sampling. The instruments used were: 1) lesson plans for Thai reading comprehension through CIRC technique, 2) a Thai reading comprehension test, and 3) a satisfaction questionnaire.

The results of study were: 1) the efficiency of lesson plans for Thai reading comprehension through CIRC technique had an efficiency of 84.77/85.76 which was higher than the criteria, 2) the comparison of the students' mean before learning score of 7.54% as against their mean after learning score of 17.15% shows that their after learning ability of Thai reading comprehension was statically higher than before learning at the .05 level of significant, and 3) the students' satisfaction toward learning through CIRC technique in the most level (\bar{X} =4.57, S.D. =0.15)

Keywords: Thai Reading Comprehension, CIRC Technique

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณา เอาใจใส่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตนิตา ดวงวิไล และอาจารย์ ประยงค์ หัตถพรหม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความเมตตา และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร, อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์, คุณครูจุฬารัตน์ ภิรมย์ และคุณครูกัญชลิ ศรีขวาชัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณคณะครูทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนให้ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าทำการวิจัยจนสำเร็จ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน ที่คอยสนับสนุน และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจักรำลึกถึงพระคุณของทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตให้ความรักความอบอุ่น ตลอดจนครู อาจารย์ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	8
2.2 การอ่านภาษาไทย	12
2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ	20
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ	28
2.5 การเรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC	41
2.6 แผนการจัดการเรียนรู้	44
2.7 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้	61
2.8 ความพึงพอใจ	68
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	76
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย	78

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	79
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	79
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
3.4 วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล	86
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	87
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	87
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	88
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุป	97
5.2 อภิปรายผล	98
5.3 ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	111
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ	135
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย	161
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	167
การเผยแพร่งานวิจัย	173
ประวัติผู้วิจัย	174

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	31
2.2	หลักการจัดกลุ่มนักเรียน	34
3.1	แผนการจัดการเรียนรู้	81
3.2	วิเคราะห์แบบทดสอบย่อย.....	83
3.3	แบบแผนการทดลอง One Group Pretest - Posttest Design	86
4.1	ผลการหาประสิทธิภาพพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80	93
4.2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC	94
4.3	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	95
ก.1	แบบประเมินความพึงพอใจ	133
ข.1	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 1).....	136
ข.2	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 2).....	138
ข.3	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 3).....	141

ตารางที่	หน้า
ข.4 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 4).....	144
ข.5 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ ... เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 5).....	146
ข.6 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 6).....	149
ข.7 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	152
ข.8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	155
ข.9 ค่าความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิคCIRC.....	157
ข.10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผู้เชี่ยวชาญ	159
ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	162

ตารางที่

หน้า

ค.2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC	164
ค.3	คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	166

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	78
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิต ต้องมีความเข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งกันและกัน ชนันชิตา โคตรรุฉิน (2557, น. 1) ได้กล่าวว่า ภาษาถือว่าเป็นมรดกอย่างหนึ่งของชาติที่มีการถ่ายทอดและอนุรักษ์คู่กับคนไทยมาตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน ภาษาเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราวความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราวความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงจำเป็นต้องเรียนเพื่อการติดต่อสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างชัดเจนและสามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงเป็นความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ จากการพิจารณาถึงความสำคัญของทักษะการอ่านกับพิจารณาสภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ยังอ่านและเขียนสะกดคำไม่คล่องเท่าที่ควร ดังนั้นควรมีการฝึกฝนและแก้ไขทักษะด้านการอ่าน ถ้าปล่อยให้เด็กมีจุดอ่อนในเรื่องนี้จะมีผลต่อการเรียนภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิด วิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ซึ่งการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลใช้ในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงามย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือ เพลิดเพลิน ปานทิพย์ ปัดถาวร (2549, น. 1) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องการการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง เป็นทักษะการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ การพูดและการเขียนเป็นทักษะการแสดงออก การเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษาใช้ถ้อยคำตรงตามความหมาย ถูกต้องตามฐานะของบุคคลและสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ ผู้ใดสามารถเรียนรู้เข้าใจและใช้ภาษาไทยสื่อสารได้ดีย่อมได้เปรียบผู้อื่นและสามารถเรียนรู้วิชา สาขาอื่น ๆ ได้ดีอีกด้วย

การศึกษาในระดับประถมศึกษา ถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะการเรียนต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน เมื่อนักเรียนมีทักษะทางการอ่านที่ดีแล้วจะมีผลทำให้ทักษะทางการฟังและการพูดดีขึ้นตามไปด้วย และทำให้การเรียนดียิ่งขึ้นการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความเจริญของสังคมทางสติปัญญา การรู้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ซึ่งต้องรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านและการเขียนที่ดี ทั้งจะช่วย

ให้เกิดความชำนาญอีกด้วย การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะสามารถใช้แสวงหาความรู้ วิทยาการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ทันสมัย และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ชีวิต สังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ในด้านธุรกิจการงานมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร งานวิชาการ ข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อสารความหมายกันได้ได้อย่างเข้าใจการเรียนการสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพราะการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง เป็นการรับรู้เรื่องราวความรู้ส่วนการพูดการเขียนการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็นความรู้และประสบการณ์ ดังนั้น การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ยอมรับกันว่า เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา หาความรู้ การประกอบอาชีพ

การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจจึงนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาในการอ่านเพื่อการเรียนรู้และเข้าใจในสาระสำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นหัวใจของการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้เข้าใจในเรื่องที่อ่าน อารุณี ปลายเขียน (2550, น. 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่นุชนุชย์มากทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดคนเราให้เพิ่มพูนขึ้น ฉวีลักษณ์ บุญยะการจน์ (2547, น. 22) กล่าวว่า การอ่านทำให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้น ผู้ที่อ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบมีชีวิตที่ก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว และถ้านำความรู้ที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาให้แก่สังคมแล้ว บุคคลเหล่านี้ก็จะเป็นพลเมืองดีของสังคม ซึ่งสังคมใดที่มีผู้ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นก็ย่อมจะเจริญพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว ประเทศไทยเราจึงควรสนับสนุนให้เด็กได้อ่านหนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ในระดับประถมศึกษายังพัฒนาได้ไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งจะส่งผลทำให้เป็นปัญหาอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ด้านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ยในปีการศึกษา 2562 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศคิดเป็นร้อยละ 46.46 ค่าเฉลี่ยร้อยละระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 คิดเป็นร้อยละ 46.94 และค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 45.52 (โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม, 2562, น. 19) ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาไทยของโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับประเทศ เมื่อพิจารณาด้านเนื้อหาพบว่าเรื่องการอ่านภาษาไทยเป็นเรื่องที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด จากการสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสังเกตชั้นเรียนร่วมกับการสอบถามครูประจำการผู้สอนวิชาภาษาไทย พบว่าปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุ

มาจากนักเรียนบางส่วนยังอ่านหนังสือไม่เข้าใจ ไม่สามารถตีความตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านได้ สรุปและให้ข้อคิดเรื่องที่ไม่ได้ ซึ่งสาเหตุอาจเกิดจากนักเรียนยังขาดเทคนิคการอ่านและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ถูกวิธี ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องหาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์ปัญหาและช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถการอ่านภาษาไทย อ่านทำความเข้าใจเนื้อหา และมีวิธีการตีความประเมินค่าซึ่งวิธีการสอนมีหลากหลายวิธีแตกต่างกันไป วิธีการสอนหนึ่งวิธีที่ผู้วิจัยสนใจ คือ วิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการสอนที่จะช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาไทยให้เกิดแก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้จักวางแผนการทำงาน เกิดนิสัยรักการอ่าน การจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านนี้กระทำได้โดยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนอ่าน จากการทำให้ต่างคนต่างอ่าน มาเป็นการอ่านโดยให้อ่านร่วมกัน โดยการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยวิธีการของกิจกรรมกลุ่ม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน เพื่อตอบคำถามจากบทอ่าน เป็นวิธีที่ช่วยปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้น โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้ที่เรียนอ่อนต้องพยายามชวนช่วยเพื่อพัฒนาตนเอง พูลศรี กิจเฉลา (2544, น. 7-8) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ซี ไอ อาร์ ซี กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมแจ้งจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มอธิบายแหล่งข้อมูล และใบงานแก่นักเรียนอธิบายการทำงานกลุ่ม โดยการแบ่งงานกันเป็นกลุ่มรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย รับฟังเรื่องและความคิดเห็น จากเพื่อนร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้อัตราส่วน (1: 2: 1) โดยพิจารณาจากคะแนนสอบในภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียน 2) ขั้นสอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านนำเสนอโดยใช้แถบบันทึกเสียง รูปภาพ แผนภูมิ ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับ ความรู้ที่จะเรียนใหม่ 3) ขั้นทำกิจกรรมนักเรียนทุกคนในทีมอ่านเรื่องตามที่กำหนดไว้ในใบงานครึ่งเรื่อง นักเรียนจับคู่ใน ทีมสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยสรุปจากประโยคใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่อง วิเคราะห์แนวคิดของเรื่องกับคู่ของตนเอง นำมาสรุปเป็นสำนวนภาษาของตนเองเขียนลงในใบงาน 1 ชุด (ทุกคนจับคู่) สนทนาและอภิปรายกลุ่มย่อย 4 คน และช่วยกันเขียนสรุปเป็น ผลงานของทีม 1 ชุด (ช่วยกันเป็นทีม) ทุกคนช่วยกันแต่งเรื่องตอนจบ โดยใช้วิธีเขียนรอบวง และร่วมกันเขียนเป็นผลงานของทีม 1 ชุด (ช่วยกันเป็นทีม) นักเรียนจับคู่ในทีมอ่านเรื่องที่กำหนดให้จนจบ (ทุกคน

จับคู่) นักเรียนนำคำยากในเรื่องตามรายการที่กำหนดจับคู่ในทีมผลัดกัน แปลความหมาย ดีความและฝึกเขียนคำที่มักเขียนผิด (ทุกคนจับคู่) 4) ชั้นวัดและประเมินผลสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยครูช่วยปรับสำนวนภาษา และแก้ไขข้อบกพร่องที่พบพร้อมทั้งติชม ให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำงานของกลุ่ม โดยใช้แบบสังเกตที่กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันทำแบบทดสอบย่อยเมื่อจบ แต่ละบทเรียน ครูบอกผลการประเมินเมื่อนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ครูกำหนด ครูกล่าวชมเชยผู้ที่ผ่านเกณฑ์ และให้กำลังใจผู้ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสนใจและมีความสุขในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 ห้อง รวมทั้งหมด 272 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง 33 คน คือ ป.3/1 โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความพึงพอใจ

1.4.3 เนื้อหา

เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยค้นคว้าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 6 เรื่อง 12 ชั่วโมง ดังต่อไปนี้

เรื่องที่ 1 เรื่องสั้น	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 นิทาน	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 รูปภาพและสัญลักษณ์	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 คำสั่งหรือข้อแนะนำ	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 ป้ายโฆษณาและคำขวัญ	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6 แผนภาพ	2 ชั่วโมง

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1

1.5 นวัตกรรมเฉพาะ

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจให้เหมาะสมกับผู้เรียนในเรื่องการอ่านเรื่องสั้น นิทาน รูปภาพและสัญลักษณ์ คำสั่งหรือข้อแนะนำ ป้ายโฆษณา คำขวัญ และแผนภาพ โดยผู้เรียนสามารถตอบคำถาม ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง สรุปใจความรู้ และบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง เป็นกระบวนการตีความเพื่อที่จะทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาในการอ่านเพื่อการเรียนรู้และเข้าใจในสาระสำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นหัวใจของการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้เข้าใจในเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง วิธีที่ช่วยปรับปรุงการเรียน ให้ดีขึ้น เป็นการสอนการอ่านและสอนการเขียนไปด้วยกัน และเป็นวิธีสอนที่มีการฝึกกระบวนการ ทำงานกลุ่มและทักษะการทำงานร่วมกันทางสังคม มีวิธีการสอนคือแบ่งกลุ่มนักเรียน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ
2. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหา การเรียน อธิบายวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำ
3. ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันอภิปรายปัญหาจนทุกคนเข้าใจ เนื้อหาอย่างชัดเจน และสรุปเรื่องที่เรียน
4. ขั้นการวัดและประเมินผล ครูบอกคะแนนจากการทดสอบนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียนทุกคนรวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูกล่าวชมเชยผู้ที่ผ่านเกณฑ์และให้กำลังใจผู้ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จะเป็นผลให้นักเรียนแต่ละคนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และช่วยทำให้นักเรียนแต่ละคนมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อตนเองและสังคมมากขึ้น

ประสิทธิภาพ E_1/ E_2 หรือ ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้หาประสิทธิภาพของบทเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบย่อยและใบงานในระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80,น.20 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของผู้เรียนที่แสดงออกโดยใช้วิธีการสังเกตพบว่านักเรียนมีความชอบ มีความสุข สนุกสนาน ร่วมมือในกลุ่มเพื่อนทำกิจกรรมที่มีต่อการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.6.2 ครูใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ใช้พัฒนาการสอนการอ่านภาษาไทย ในชั้นอื่น ๆ ได้

1.6.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนบริหารการเรียน การสอนภาษาไทยเพื่อความเข้าใจเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ CIRC สำหรับชั้นอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่านภาษาไทย
3. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กล่าวถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

2.1.1 วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.1.2 คุณภาพของผู้เรียน

2.1.2.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2.1.2.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

2.1.2.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูด แสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.1.2.4 สกัดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรมาตรฐาน (Standard-Based Curriculum) และมีลักษณะเป็นหลักสูตรสมรรถฐาน (Competency Based Curriculum) กล่าวคือ หลักสูตรจะมีสาระการเรียนรู้ (Strand) เป็นกลุ่มเนื้อหาและทักษะที่จะต้อง สอน แต่ละกลุ่ม สาระการเรียนรู้จะมีมาตรฐานการเรียนรู้ (Standard) เป็นตัวกำหนดคุณภาพของการจัดการศึกษา แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้จะมีมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmark) เป็นสมรรถฐานที่ผู้เรียน เรียนจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้น จะต้องมีความรู้ความสามารถในการ เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นข้อกำหนดคุณลักษณะและความสามารถ ของผู้เรียน ที่ครูจะจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ และความสามารถ ดังกล่าว (Content Standard) ซึ่งส่วนมากจะเขียนเป็นความคิดรวบยอด กำหนดเนื้อหาการสอนและมาตรฐานการปฏิบัติ (Performance Standard) กำหนดคุณสมบัติ ที่เป็นความสามารถการปฏิบัติงานและคุณธรรม จริยธรรม มาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้น จะกำหนดความรู้หลักการให้เกิดความคิดระดับสูง มีทักษะและกระบวนการและมี คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ซึ่งครูจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนสู่ชีวิตจริงและสู่สังคมภายนอก และเป็น แนวทาง การประเมินผลเพื่อพิจารณาความสำเร็จของผู้เรียนสถานศึกษาจะต้องนำมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นพัฒนาเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาเอง ให้สอดคล้อง กับสภาพสังคมและชุมชน และ

ยังเป็นแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาและยังใช้ เป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ขณะเดียวกันหน่วยงานที่ ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพของสถานศึกษาจะใช้มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นจัดทำเครื่องมือประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพ นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจะใช้มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นตรวจสอบคุณภาพการเรียน ของผู้เรียนและใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ให้เข้าสู่มาตรฐานที่กำหนด และผู้ปกครองยังใช้มาตรฐาน ตรวจสอบผลการเรียนของบุตรหลานของตนได้อีกด้วย 5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

สาระที่ 1 ด้านการอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ๙ ตัวชี้วัด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำรวมทั้งคำที่เรียนรู้ใน กลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฎ
ป.3	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน <p>ในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่ย่าน</p>	
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	<p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นอย่างมาก ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เป็นแนวทางในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 การอ่านภาษาไทย

การอ่าน เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ และสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวาง การอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

“อ่าน” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 136) ให้ความหมายไว้ว่า “ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ”

สุนีรัตน์ บดสันเทียะ (2548, น. 35) ให้ความหมายว่าการอ่านเป็นการเข้าใจสาร โดยผู้อ่านเข้าใจสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำหรือข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา ด้วยการสังเกตและพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้ส่งสาร

จากรุวรรณ พิมพะนิตย์ (2540, น. 32) การอ่านคือวิธีการที่สำคัญประการหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการค้นหาหาความรู้ที่ต้องเข้าใจตัวอักษรที่ปรากฏต่อสายตา และสมองจะแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่พบเห็นออกมาเป็นคำพูด ความคิด ความรู้สึกจากถ้อยคำนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจ การอ่านหนังสือจึงมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการใช้ชีวิตได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544, น. 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการแห่งความคิดในการรับรู้เข้าใจ ในขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะคิดตามผู้เขียน หรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นวิธีสำคัญประการหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการค้นหาหาความรู้ที่ต้องเข้าใจตัวอักษรที่ปรากฏต่อสายตา และสมองจะแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่พบเห็นออกเป็นคำพูด ความคิด ความรู้สึกของถ้อยคำนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจการอ่านหนังสือจึงเป็นส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต

2.2.2 ความมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษา ดังนั้นนักอ่านที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้ง

2.2.2.1 จุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2534, น. 54-55)

1) ให้อ่านได้ คือ มีการพัฒนาและทักษะการอ่านทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียง รู้จักกวาดสายตา มีอัตราความเร็วในการอ่านที่เหมาะสม มีลักษณะในการอ่านสูงขึ้นเรื่อย ๆ มีความสามารถในการเข้าใจเรื่อง แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน

2) เป็นเครื่องมือหาความรู้ คือ นำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนกลุ่มสาระอื่น ๆ และแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ

3) อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในอรรถรส

2.2.2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านมี ดังนี้ (พิศเพลิน สงวนพงศ์, 2533, น. 2)

1) อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในกรณีนี้ได้ใช้กับการศึกษาของนักศึกษา โดยตรง ศึกษาอ่านตำราเรียน หรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากการเรียนการสอน จะเป็นการอ่านโดยละเอียดหรือการอ่านโดยย่อแล้วแต่กรณี

2) อ่านเพื่อให้เกิดความรอบรู้ เป็นการอ่านเพื่อหาความรู้ให้กับตนเอง

3) อ่านเพื่อเกิดความบันเทิง เป็นการอ่านที่ถือว่าเป็นการพักผ่อนสมอง เป็นความเพลิดเพลินมีความสุขอีกแบบหนึ่ง ดังคำกล่าวที่ว่า “หนังสือคือมิตร” ได้แก่ การอ่านวรรณกรรม นิยาย เป็นต้น

2.2.2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีดังนี้ (สนิท สัตโยภาส, 2531, น. 987)

1) สอนให้เด็กอ่านออก คือ อ่านได้ถูกต้องทั้งอ่านออกเสียง และอ่านในใจ

2) สอนให้เด็กอ่านแตก คือ อ่านได้เร็ว จับใจความสำคัญได้ พร้อมทั้งยังสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3) สอนให้อ่านเป็น คือ สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน มีนิสัยรักการอ่าน

2.2.2.4 จุดหมายของการอ่านของแฮร์ริส (Harris) มี 3 ประการ คือ (นารี ทุมมา, 2532, น. 21)

1) อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน

2) อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

3) อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า การอ่านมีความมุ่งหมาย คือ อ่านเพื่อหาความรู้ และอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ได้มากที่สุด

2.2.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในด้านการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร และการดำรงชีวิต มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2535, น. 48-49) ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านในงานประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี พ.ศ. 2531 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

1. การอ่านทำให้ได้สาระเนื้อหาความรู้ มากกว่าการศึกษาหาความรู้โดยวิธีอื่น ๆ
2. ผู้อ่านสามารถอ่านได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนก็ได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสิ่งอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยไม่จำกัด
4. การอ่านสามารถฝึกความคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะ

การอ่านจิตใจจะมุ่งมั่นอยู่ที่ข้อความ พินิจพิเคราะห์ความ

6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดได้ด้วยตนเองคร่าว ๆ หรืออ่านละเอียดหรืออ่านทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมาก สามารถเลือกอ่านเองได้

สุนันทา สายคง (2542, น. 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหา สาระความรู้ มากกว่าการศึกษา หาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การฟัง

2. การอ่านสามารถอ่านหนังสือได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
3. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
4. การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธิมากกว่าอย่างอื่น
5. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง
6. หนังสือมีหลายรูปแบบและมีมากกว่าสื่ออื่น ๆ
7. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองในขณะที่อ่าน
8. ผู้ที่รักการอ่านจะรู้สึกมีความสุข

พูนศรี อิมประไพ (2531, น. 19-20) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ และการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เมื่อเกิดทักษะในการอ่านก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตได้

2. การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลินด้วยการรับรู้ความงดงามของภาษา ทำให้เกิดความสุขและจินตนาการ

3. การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดให้แตกฉาน

4. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการ ทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจร่วมกันได้อย่างมีความสุข

5. การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะนำความรู้จากการอ่านไปประกอบอาชีพของตน

6. การอ่านเป็นเครื่องมือในการรับทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นก่อนสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2542, น. 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความเพ็ดพิลลิน บันเทิง และเกิดความบันเทิง
4. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก
6. เป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพของมนุษย์
7. ช่วยให้ผู้สามารถแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัว

สรุปได้ว่า จากความสำคัญของการอ่านตามที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการอ่าน มีความสำคัญยิ่ง เพราะทำให้เกิดความรู้ ความคิด ความฉลาด มีคุณค่ามากมาย และเป็นคุณประโยชน์ต่อผู้รักการอ่านอย่างอนันต์

2.2.4 ประเภทของการอ่าน

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

2.2.4.1 ประเภทของการอ่านแบ่งตามการสอนอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529, น. 348-349)

1) การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียงออกทางช่องปาก สิ่งที่ต้องการให้อ่านออกเสียงคือ ในการอ่านเพื่อถ่ายทอดสู่ผู้ฟังจะต้องรักษาสระเต็มไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด

2) การอ่านในใจ เป็นการอ่านที่ใช้สายตากวาดไปบนตัวหนังสือ ตารับภาพแล้วส่งสัญญาณผ่านประสาทตาไปยังสมองเพื่อจำและตีความในเนื้อหา

2.2.4.2 ประเภทการอ่านแบ่งตามวิธีอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (ทัศนีย์ ศุภเมธี, 2533, น. 81-85)

1) การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและการเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือสายตาต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ สมองจะประมวลให้ถ้อยคำ จากนั้นเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำสมบูรณ์ การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวกับการฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างหนึ่ง สิ่งทีผู้อ่านจะต้องกระทำคืออ่านสาระเดิมทีมีผู้เขียนไว้แล้วถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยจะต้องรักษาสาระเดิมไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

2) การอ่านในใจ เป็นลักษณะการอ่านที่ไม่ออกเสียง และไม่ใช่วิธีช่วยเหลือในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย ใช้เพียงสายตากวาดไปบนตัวหนังสือ ตารับภาพแล้วส่งสัญญาณผ่านประสาทตาไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำและตีความหมาย

2.3.4.3 สมรรถภาพของการอ่านที่ควรเน้นในระดับประถมศึกษา ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540, น. ก - ข)

- 1) การอ่านเพื่อตอบคำถาม
- 2) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง
- 3) การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง
- 4) การอ่านเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์
- 5) การอ่านเพื่อหาเหตุผลของเรื่องทีอ่าน
- 6) การอ่านเพื่อสรุปความ
- 7) การอ่านเพื่อแยกแยะข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น
- 8) การอ่านเพื่อประเมินข้อความว่าควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ
- 9) การอ่านเพื่อประเมินคุณค่าของเรื่องทีอ่าน
- 10) การอ่านเพื่อหาแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน
- 11) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การอ่านมีหลายประประเภททีทั้งการอ่านออกและเสียงการอ่านในใจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการอ่านด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.5 ระดับของการอ่าน

การอ่านสามารถแบ่งออกได้หลายระดับขึ้น ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Best Johnson (quote in Kemp 1986, pp. 139-142) ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) มุ่งเน้นการอ่านให้ตีความคิด และข้อมูลทีปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในข้อความ

2. ระดับความเข้าใจในการจัดระเบียบเรียงใหม่ (Reorganization) มุ่งเน้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์สังเคราะห์ และเรียบเรียงความคิด หรือข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนในข้อความ การสร้างความคิดใหม่ โดยอาจใช้ประโยคของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แต่ยังคงความหมายเดิม

3. ระดับความเข้าใจในการสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น (Inferential Comprehension) ผู้อ่านจะต้องสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นได้ ใช้ความคิดของตนเองบวกกับข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อความ โดยใช้ความรู้สึกและประสบการณ์ของตนเองเป็นพื้นฐานในการคิด จินตนาการ และตั้งสมมุติฐาน

4. ระดับความเข้าใจในการประเมิน (Evaluation) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องใช้การประเมินค่าจากสิ่งที่ได้อ่าน โดยเปรียบเทียบแนวคิดจากบทอ่านกับเรื่องราวภายนอกบทอ่าน หรืองานเขียนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายในตัวผู้อ่านเองที่มาจากประสบการณ์ ความรู้ ค่านิยมของผู้อ่านเอง และสิ่งสำคัญในการประเมินค่าคือ จะต้องมีการตัดสินใจและเน้นความถูกต้องการยอมรับหรือความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้น

5. ระดับความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง (Appreciation) ความเข้าใจในระดับนี้ประกอบด้วย ความเข้าใจจากที่กล่าวมาทั้งหมด โดยผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ ความรู้สึก และความสุนทรีย์ต่องานเขียน อีกทั้งเทคนิคการเขียน ท่วงทำนอง รูปแบบ หรือโครงสร้างของสิ่งที่อ่านอีกด้วย

Block Mark (1990, น. 20-25) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) ได้อธิบายเกี่ยวกับระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจ (Memory) หมายถึง การจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงคำจำกัดความใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และการจำและปฏิบัติตามคำชี้แจง

2. ระดับการแปลความ (Translation) หมายถึง การนำข้อความหรือสิ่งที่ทราบและเข้าใจมาแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปรรูปเป็นแผนภูมิ แผนที่ หรือแผนภาพ การนำเรื่องมาเขียนเป็นบทละครสั้น ๆ

3. ระดับการตีความ (Interpretation) หมายถึง การมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ หรือการให้เหตุผลเพื่อหาเหตุผล การคาดการณ์ล่วงหน้า การจับความหมายแฝง

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นหรือเข้าใจหลักการหรือตัวอย่าง แล้วนำมาประยุกต์ใช้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะรายละเอียดส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น การลงความคิดเห็นหรือตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูล การวิเคราะห์บทประพันธ์ การแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำรายละเอียดส่วนย่อยมาสรุปเข้าเป็นหลักใหญ่ ๆ ได้

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านมีความสามารถในการกำหนดเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่ย่านได้โดยอาศัยมาตรฐานที่ตั้งไว้จากข้อความต่าง ๆ เช่น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น บทวิจารณ์ จินตนาการ และความเชื่อ เป็นต้น

Daive (1990, น. 313-314) ได้แบ่งระดับการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถอธิบายได้ชัดเจน สามารถจำแนกและระลึกความคิดและรายละเอียดของข้อมูลที่ย่านได้

2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) ซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ หรือการเรียบเรียงระดับความคิดในข้อความที่ย่าน รวมไปถึงการจัดลำดับ วางโครงสร้าง การย่อ และสังเคราะห์

3. การสรุปจากการอ้างอิง (Inference) เป็นการรวบรวมเนื้อหาจากเรื่องที่ย่านโดยอาศัยความคิดของผู้อ่าน คำอธิบายตามตัวอักษร ความรู้ส่วนบุคคล และการจินตนาการ ซึ่งจะออกมาในลักษณะของความคิดเห็นแบบตรงไปตรงมา และสอดคล้องกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

4. ระดับการประเมินผล หรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or Critical Reading) ผู้อ่านต้องประเมินหรือวิจารณ์เรื่องที่ย่านได้ โดยใช้ข้อมูลที่ย่านกล่าวไว้ในเนื้อหาเป็นส่วนประกอบ

5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่ผู้เขียนใช้ในการเร้าให้ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบ ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ร่วมต่อแนวคิดของผู้เขียนและยังสามารถสร้างจินตนาการได้

6. ระดับการเข้าใจผสมผสาน (Integrative Comprehension) เป็นการรวบรวมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูล เพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์เดิมของแต่ละคน เพื่อประโยชน์ในการอ่านทั่วไป เช่น การอ่านแผนที่ กราฟ เป็นต้น

Raygor and Raygor (1985, น. 230) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้อ่านน้อยที่สุด เป็นเพียงการรับรู้ข่าวสารจากผู้เขียนเพียงเท่านั้น

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องหาความสัมพันธ์ เปรียบเทียบข้อมูลจากเรื่องกับประสบการณ์ของตน เข้าใจลำดับเหตุการณ์ ทราบความสัมพันธ์ของเหตุและผล และตีความข้อมูลทั่วไป

3. ความเข้าใจระดับนำไปใช้ (Applied Comprehension) ผู้อ่านต้องประเมินความคิดของผู้เขียนโดยตัดสินใจยอมรับ

Richards and Rogers (1996, อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์, 2548, น. 224) กล่าวว่าระดับของการอ่าน (Levels of Reading Performance or Levels of Students Functioning in Reading) คือระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความรู้ทางคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านที่ครูสร้างขึ้นเอง แต่ถ้าครูพิจารณาแล้วว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับชั้นของตนเอง ครูอาจมอบหมายหนังสือ หรือบทอ่านในระดับต่ำหรือต่ำกว่า ระดับการอ่านแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับอิสระ (Independent Level) คือระดับการอ่านสูงสุดที่นักเรียนสามารถอ่านอย่างง่ายดาย และคล่องแคล่ว สามารถอ่านได้เองอย่างอิสระ อ่านด้วยความเข้าใจค่อนข้างสูงและเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ร้อยละ 100 สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 90-100 และสามารถตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความได้ถูกต้องร้อยละ 90

2. ระดับที่ต้องสอน (Instructional Level) คือระดับการอ่านที่ครูต้องสอน หมายถึงระดับที่นักเรียนสามารถอ่านโดยไม่รู้สึกรู้หายากหรือง่ายมากนัก อ่านอย่างจริงจัง คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้องร้อยละ 90-95 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ร้อยละ 90 และสามารถตอบคำถามระดับตัวอักษรได้ถูกต้องร้อยละ 80-90 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงและตีความได้ถูกต้องร้อยละ 70

3. ระดับคับข้องใจ (Frustration Level) ระดับการอ่านที่นักเรียนอ่านคำด้วยความยากลำบาก อ่านไม่คล่อง ไม่เข้าใจ รู้สึกตรึงเครียด คือ การอ่านออกเสียงด้วยความถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 90 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 80 สามารถตอบคำถามระดับตัวอักษรได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 70 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความได้ถูกต้องร้อยละ 60

4. ระดับความสามารถในการฟัง (Listening Capacity or Potential Level) คือระดับสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เมื่อมีผู้อ่านให้ฟัง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนอ่านเองด้วยความคับข้องใจ ครูจะช่วยโดยการอ่านให้ฟัง และเมื่อตอบคำถามจะสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 75

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถเริ่มจากง่ายไปหายาก หรือจากระดับตัวอักษรไปถึงระดับที่ผ่านต้องใช้ความคิด สรุปผล ตีความ จึงจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ นอกจากนี้ระดับความเข้าใจในการอ่านยังมีตั้งแต่เข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหา ความสัมพันธ์ของข้อความ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ของตัวผู้อ่านเอง และสุดท้ายคือการตีความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปเป็นความคิดของตนเอง อีกทั้งผู้อ่านต้องประเมินค่าของบทอ่าน และแสดงความรู้สึกต่องานที่อ่านอีกด้วย กล่าวได้ว่าการอ่านสามารถแบ่งได้เป็นหลายระดับ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น ๆ ผู้สอนจึงควรจัด

กิจกรรมการสอนอ่านให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ระดับวัยของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้ เกิดความคิด และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ ถ้ามีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

2.3.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนเป็นผู้ใหญ่ และกระทั่งถึงวัยชรา ปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การอ่านถือเป็นปัจจัยที่ 5 นอกจากปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ปัจจุบันนี้ถือเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคที่มีการสื่อสาร แบบไร้พรมแดนของข้อมูลข่าวสาร มนุษย์ที่อาศัยอยู่กันคนละประเทศ ห่างกันคนละซีกโลก แตกต่างกันทางด้านภาษา เชื้อชาติ แต่ข้อมูลและการสื่อสารก็สามารถส่งถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แต่การจะเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้ ต้องใช้ความสามารถด้านการอ่านทั้งสิ้น ฉะนั้นการอ่านจึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

Smith (1973, pp. 168-174) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการที่ผู้อ่านสามารถรับเอาความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจใส่ไว้ในตัวอักษร ได้ตรงตามที่ต้องการ

Finocchiaro and Sako, (1983, pp. 131-132) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นการรับรู้ต่อสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียน การควบคุมความสัมพันธ์ของภาษาและโครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และการประกอบกันเป็น คำศัพท์ ความตระหนักถึงความซับซ้อนของภาษา ความสามารถในการใช้ตัวชี้แนะ (Clues) ที่อยู่ในบริเวณมาช่วยในการอ่าน และการรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วในการ อ่านที่มีความยาวมากขึ้น ผู้อ่านต้องมีทักษะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ความสามารถในการเข้าใจ ใจความหลักและข้อความสนับสนุน ความสามารถในการตีความอย่างมีเหตุผล ความสามารถในการเข้าใจใจความ อารมณ์ หรือแนวคิดของผู้เขียน เป็นต้น

Anderson (1985, pp. 372-375) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นระบบการค้นหาคำความหมายในหลายระดับ กล่าวคือ ผู้อ่านต้องใช้ ความสามารถทางภาษาหลายระดับพร้อมกัน ตั้งแต่ระดับตัวอักษรหรือระดับคำ (Morphology) ไปจนถึงระดับโครงสร้าง (Structure) และระดับความหมาย (Semantics) นอกจากนั้นยังเป็นกระบวนการที่ช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังอ่านนั้นก็คือ ผู้อ่านที่อ่านคล่องแคล่วแล้วจะสามารถทำนายเรื่อง และอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้ด้วย

Wallace (1992, p. 4) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการตีความเพื่อที่จะทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

Gunning (1992, p. 188) and (Rubin, 1993, น. 194) ให้ความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่เขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน

Nuttal (1996, p. 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้สาร ซึ่งสารนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริงที่ทำให้เราสนุกสนาน ได้แนวคิด เกิดความรู้สึก เป็นต้น

Roe, Stoodt, and Burns, (2001, p. 9) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความหมาย กล่าวคือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลในบทอ่านและบริบทการอ่านเพื่อที่จะสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, น. 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การทำความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2545 , น. 73) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจอันนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลายๆด้าน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็เป็นเพียงแค่ตัวหนังสือที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษที่ไม่มีความหมายใดๆ

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านการได้ข้อมูลที่ต้องการ จากการเขียนและความเข้าใจในงานเขียน ซึ่งเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลบทอ่าน และบริบทการอ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับคำโครงสร้าง และระดับความหมาย รวมทั้งคำชี้แนะที่อยู่ในบริบทที่อ่านมาใช้ในการสร้างความหมายและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.3.2 ทฤษฎีพื้นความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

ทฤษฎีพื้นความรู้เดิม (Schema Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงวิธีการจัด ระเบียบ ของความรู้ในสมองของคนเรา รวมถึงวิธีรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับพื้นความรู้เดิม และวิธีการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขพื้นความรู้เดิมให้เหมาะสม โดยทฤษฎีนี้เสนอแนวความคิดว่า ความรู้ที่มีอยู่ในสมอง จะถูกจัดระบบเข้าเป็นกลุ่มของโครงสร้างความรู้ที่มีการเชื่อมโยงซึ่งจะถูก สร้างขึ้นจากประสบการณ์เกี่ยวกับโลก ความรู้เหล่านี้จะเป็นตัวนำไปสู่การเข้าใจโลก นอกจากนี้ ยังทำให้เราสามารถเดาหรือคาดการณ์ ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในบริบทที่กำหนดให้ด้วยประสบการณ์ ของเรา ผู้อ่านจะนำความรู้เหล่านี้มาใช้ในการตีความและ

ข้อความที่ไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือในเนื้อหา (Carrell, 1983, pp. 553-571) ในทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับพื้นความรู้เดิม ซึ่งความเข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งที่อ่านกับพื้นความรู้เดิม ความเข้าใจเพียงแคระดับคำประโยค หรือเนื้อเรื่องเป็นเพียงความเข้าใจโดยอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่การตีความต้องอาศัยการบูรณาการพื้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ปรากฏในบทอ่าน (Carrell and Eisterhold, 1988, pp. 56-59)

Carrell (1983, pp. 332-343) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา เกิดจากการรับข้อมูลเข้าสู่ระบบ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีลักษณะเหมาะสมที่สุดกับพื้นความรู้เดิม ในพื้นความรู้เดิมนี้ มีการเรียงลำดับจากข้อมูลที่มีลักษณะทั่ว ๆ ไป ในระดับยอดไปจนถึงข้อมูล ที่มีลักษณะเฉพาะในระดับล่างในกระบวนการนี้จึงมีการปรับพื้นความรู้เดิมในระดับล่างไปสู่พื้น ความรู้เดิมระดับยอด จึงเรียกว่า การผลัดกันข้อมูล เพราะฉะนั้นการที่ผู้อ่านจะใช้ความรู้ ทางภาษาศาสตร์ เช่น หน่วยเสียง ตัวอักษร หรือคำในการเข้าใจความหมายจากหน่วยที่เล็กที่สุดไปจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุด และเปลี่ยนแปลงพื้นความรู้เดิมและการคาดเดาไปตามข้อมูล ที่ได้จากการอ่าน

ดังนั้นผู้ที่มิทักกะการอ่าน ที่จะสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการอ่านให้เหมาะสม กับบทอ่าน และสถานการณ์ในการอ่านได้ แต่ผู้ที่ไม่มิทักกะในการอ่านมักจะใช้กระบวนการ อ่านแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น จึงทำให้มีปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Carrell, 1988, p. 1-57) ในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านอาจประสบความล้มเหลวในการทำ ความเข้าใจเรื่องที่ อ่าน ซึ่งมีสาเหตุมาจากพื้นความรู้เดิม ในประเด็นดังต่อไปนี้ (Carrell, 1988, pp. 101-113)

1. ผู้เขียนให้ข้อมูลไม่เพียงพอสำหรับผู้อ่าน ในการนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ ในกระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา
2. ผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้เดิมที่เหมาะสมตามการคาดการณ์ล่วงหน้าของผู้เขียน
3. ความไม่สอดคล้องกันระหว่างพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านที่ผู้เขียนคาดว่าจะมีและ พื้นความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่จริง

Devine (1987, pp. 73-87) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ทั่วไป ซึ่งบุคคลสะสมไว้ในหน่วยความจำเป็นข้อมูล ความคิด การรับรู้ มโนทัศน์ การแก้ปัญหาซึ่งพื้นความรู้เดิมนี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เด็กมักจะมีพื้นความรู้เดิมน้อยกว่าผู้ใหญ่ และบุคคลวัยเดียวกันอาจมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตของแต่ละคน

จากคำกล่าวของนักทฤษฎีทางการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ทั้งหมดที่บุคคลสะสมไว้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลตามทฤษฎีพื้นความรู้เดิม พบว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านนั้นต้องใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Processes) ซึ่งเป็นวิธีการที่ชี้ทั้งกระบวนการอ่านแบบเน้นความรู้ (Knowledge-

based Processes/Top-down Model) และกระบวนการอ่านแบบเน้นเนื้อหา (Text-based Processes/Bottom-up Model)

สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านแบบเน้นความรู้ เกิดจากการคาดเดาลักษณะทั่วไปของบทอ่าน โดยอาศัยพื้นความรู้เดิมระดับสูง และค้นหาข้อมูลชี้เฉพาะที่มีลักษณะเหมาะสมกับพื้นความรู้เดิม ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเรียกว่าการผลักดันความคิดรวบยอด เพราะฉะนั้นในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านใช้กลวิธีการคาดการณ์เนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วยประสบการณ์ หรือพื้นความรู้เดิมและตรวจสอบ เนื้อเรื่องนั้นเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธการคาดเดานั้นๆในการประมวลความหมายของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องมีพื้นความรู้เดิมที่เหมาะสมและสามารถนำพื้นความรู้เดิมมาใช้ประโยชน์ในขณะที่อ่านเรื่องได้

2.3.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์เดิม เป็นต้น มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

Williams (1986, pp. 3-7) ได้สรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบที่เขียน (Knowledge of the Writing System) ทั้งในลักษณะที่เป็นลายมือเขียนและเป็นตัวพิมพ์ รวมถึงความรู้ด้านสะกดคำ การผสมคำ และ การอ่านคำได้อย่างถูกต้อง

2. ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียงคำ โครงสร้างและ ไวยากรณ์ของภาษาเป็นอย่างดี

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) ในการอ่านผู้อ่านต้องสามารถบอกถึงจุดมุ่งหมายของบทอ่านได้ นอกจากนี้ต้องเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ และสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย

4. ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the World) ความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำมาสัมพันธ์กับบทอ่านได้เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) เหตุผลในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป เหตุผลและความต้องการ ในการอ่านนี้เองที่มีผลต่อการเลือกอ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงทราบว่าจะอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

Miller (1990, p. 2) กล่าวถึง กระบวนการอ่านอย่างมีระบบว่าประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ

1. สายตา (Eye Span) ประสาทตาเป็นสิ่งที่สำคัญในการที่จะรับภาพสู่สมองความเร็วหรือช้าในการอ่าน ขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาของเราจะเคลื่อนไปตามอักษรให้ต่อเนื่องเป็น ตอนและเป็นบท ในที่สุด

2. กระบวนการคิด (Thinking Process) การคิด คือ การแปลภาพตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย และบุคคลมีการรับรู้ความเข้าใจได้ต่างกัน เนื่องจากมีกระบวนการคิดที่ ต่างกัน

3. การเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบทางสรีระเบื้องต้นที่จะช่วยฝึกความเร็วในการอ่าน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งได้เป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาศาสตร์ ความรู้เดิม ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการอ่าน และองค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับสายตา การเคลื่อนไหวสายตา และ กระบวนการคิด

2.3.4 ระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ในการจำแนกระดับความเข้าใจในการอ่าน มีนักการศึกษาจำแนกไว้ตั้งแต่ระดับที่มีความซับซ้อนน้อยไปถึงระดับที่มีความซับซ้อนมากดังนี้

Dalman and et al. (1978) ได้จำแนกพฤติกรรมการเข้าใจ ในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด การอ่านเพื่อทำตามคำแนะนำ

2. ความเข้าใจระดับการตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้ กล่าวไว้ตรงๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ทักษะย่อย ในขั้นนี้ ได้แก่ การเข้าใจสำนวนภาษา วิเคราะห์ตัวละครจากเรื่องที่อ่าน การได้มาซึ่งข้อสรุป

3. ความเข้าใจระดับการประเมินค่า หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่านโดยไม่ได้ มุ่งจับผิด แต่ขึ้นอยู่กับการใช้ข้อมูล หรือองค์ประกอบจากการอ่านมาพิจารณาอย่างมีเหตุผล โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ ในเรื่องนั้นเป็นเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสิน การชี้วัดคุณสมบัติ ของผู้เขียน การสรุปประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

Richeck and et al. (1996, อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์, 2548, น. 224) กล่าวว่า ระดับของการอ่าน (Levels of Reading Performance or Levels of Student Functioning in Reading) คือ ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนซึ่งวัดจากแบบทดสอบความรู้ทางศัพท์ และการอ่านเข้าใจความที่ครูสร้างขึ้นเองแต่ถ้าครู พิจารณาแล้วว่า ความสามารถทางการอ่านของ

นักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับชั้นของตนเอง ครูอาจมอบหมายหนังสือ/บทอ่านในระดับต่ำกว่าหรือต่ำกว่า ระดับการอ่านแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับอิสระ (Independent Level) คือ ระดับการอ่านขั้นสูงสุดที่นักเรียนสามารถอ่านอย่างง่ายดายและคล่องแคล่ว สามารถอ่านได้เองอย่างอิสระ อ่านด้วยความเข้าใจค่อนข้างสูงโดยปราศจากความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้อง ร้อยละ 99-100 และเมื่ออ่านในใจ รู้คำศัพท์ร้อยละ 100 สามารถตอบคำถามระดับตามตัวอักษร ได้ถูกต้องร้อยละ 90-100 และสามารถตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความ ได้ถูกต้อง ร้อยละ 90

2. ระดับที่ต้องสอน (Instructional Level) คือ ระดับการอ่านที่ครูจะต้องสอน หมายถึงระดับที่นักเรียนสามารถอ่านโดยไม่รู้สึกรำคาญหรือง่ายมากนัก อ่านอย่างตั้งใจเครียด คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้องร้อยละ 90-95 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ร้อยละ 90 สามารถตอบคำถามระดับตามอักษรได้ถูกต้องร้อยละ 80-90 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือ ตีความได้ถูกต้องร้อยละ 70

3. ระดับคับข้องใจ (Frustrational Level) ระดับการอ่านที่นักเรียนอ่านด้วยความยากลำบาก อ่านไม่คล่อง ไม่เข้าใจ เกิดความคับข้องใจรู้สึกตึงเครียด คือ อ่านออกเสียง ด้วยความถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 90 และเมื่ออ่านในใจ รู้คำศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 80 สามารถตอบ คำถาม ระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 70 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือ ตีความได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 60

4. ระดับความสามารถในการฟัง (Listening Capacity or Potential Level) คือ ระดับสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เมื่อมีผู้อ่านให้ฟัง กล่าวคือ เมื่อนักเรียน อ่านเองด้วยความคับข้องใจ ครูจะช่วยโดยการอ่านให้ฟัง และเมื่อถามคำตอบ นักเรียน จะสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 75

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 154-155) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถรวม ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ของข้อความ โดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในบทอ่าน

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้าน ไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้ คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ บทอ่าน และสามารถตอบคำถามโดยเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือ สามารถตอบคำถาม แบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็น รายละเอียดสนับสนุนหรือ รายละเอียดที่ให้ข้อมูลขัดแย้งกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง รายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุ แก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่สามารถอ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และการประเมินความสัมพันธ์ของ เนื้อความและ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ เข้าใจเจตนา เจตคติ ของผู้เขียนที่แฝงอยู่ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความ ชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับหรือไม่ ในการประเมินความสามารถใน การอ่านนี้สามารถใช้เกณฑ์ ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบ ประยุกต์รวมกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าแบบย่อย

ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ เป็นการแนะนำการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจโดย การวัดทักษะย่อยของความสามารถในการอ่าน ยังมีการประเมินความสามารถ ในการอ่านอีกแบบหนึ่ง ซึ่งแนะนำให้ใช้ข้อคำถามเพื่อวัดระดับความสามารถ ในการอ่านอย่าง ชัดเจน มีนักการศึกษาได้จัดแบ่ง ข้อคำถามไว้ ดังนี้

Nuttal (1996, pp. 187-189) ได้แบ่งข้อคำถามในการประเมินความสามารถ ในการอ่าน เพื่อความเข้าใจออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตัวอักษร (Questions of Literal Comprehension) คือ คำถามที่มีคำตอบระบุชัดเจนในบทอ่าน

2. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตีความ (Questions Involving Reorganization or Reinterpretation) คือ คำถามที่ต้องการให้นักเรียนตีความข้อมูลในบทอ่านอีกครั้ง คำตอบที่ได้สำหรับ คำถามประเภทนี้จะได้จากส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านรวมกันทำให้นักเรียนต้องพิจารณาบทเรียนทั้งหมด ไม่ใช่เพียงการหาคำตอบจากประโยคใดประโยคหนึ่ง

3. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับอ้างอิง (Questions of Inference) คือ คำถามที่ คำตอบไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายภายในบทอ่าน เพื่อเป็นคำตอบ

และต้องเข้าใจบทอ่านมากพอที่จะตอบคำถามได้ คำถามประเภทนี้คล้ายกับ คำถามประเภทที่สองแต่มีความซับซ้อนมากกว่าโดยมุ่งวัดการคิดมากกว่าข้อความทางภาษา

4. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับประเมินค่า (Questions of Evaluation) คือ เป็นคำถามที่ให้นักเรียนตัดสินใจบทอ่าน ว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Questions of Personal Response) คือ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ไม่ใช่ต่อผู้เขียนตั้งคำถามประเภทที่ 4 เช่น ผู้อ่านคล้อยตามสิ่งที่อ่าน ไม่สนใจหรือไม่พร้อมที่จะ ปรับตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ การที่จะตอบคำถามประเภทนี้ จะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เป็นอย่างดี และต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงรู้สึกดังที่ได้ตอบไป

Manzo and Manzo (2001, p. 245) ได้นำเสนอเครื่องมือ ที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เรียกว่า TI (Informal Textbook Inventory) ซึ่งได้แบ่งข้อคำถามเพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic Comprehension) เป็นข้อคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับความเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบทและ ความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือ รูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension) เป็นข้อคำถามที่ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ค่านิยม และความรู้ที่นักเรียนมีอยู่ 4 T L

การใช้คำถาม หมายถึง การที่ครูเริ่มต้นคำถามในระดับการบรรยาย ได้แก่ คำถามที่ขึ้นต้นด้วย ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ เพื่อฝึกการคิดของนักเรียนให้เป็นไป ตามลำดับขั้น และใช้คำถามประเภททำไม ทำอย่างไร เพื่อฝึกทักษะการคิดของนักเรียน ให้พัฒนาในระดับสูงขึ้น การใช้กระบวนการถามคำถามดังกล่าว นอกจากจะเป็นการฝึกทักษะการสนทนา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายแสดง ความคิดเห็นในชั้นเรียน รวมทั้งเป็นการฝึกให้ใช้ภาษาให้พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอีกด้วย ในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถทำได้โดยการประเมินทักษะย่อย และการใช้ข้อคำถามเพื่อประเมินระดับความสามารถ ในการอ่าน

สรุปได้ว่า วิธีการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 2 วิธี คือ การประเมินทักษะย่อย และ การใช้ข้อคำถามเพื่อประเมิน ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้การศึกษาล่าสุดยังให้ ความสำคัญกับรูปแบบของแบบทดสอบ ที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยแบ่งรูปแบบทดสอบเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ

เช่นกัน คือ การทดสอบด้วย แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ และแบบทดสอบเติมคำ และแบบทดสอบ
อัตนัย คือ การให้เขียนคำตอบอย่างสั้นหรือยาว

2.4 กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ

2.4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จันทร่า ต้นติพงศานุรักษ์ (2555, น. 37-55) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้
ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้แตกต่างกัน
โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร การเรียนรู้
การเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า และจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้
ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 51) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็น
ลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการ
ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเอง
และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2551, น. 40) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
(Cooperative Learning) หมายถึง การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายซึ่งทุกคนยอมรับ
จุดมุ่งหมายร่วมกัน และเมื่อพัฒนาสำเร็จแล้วส่งผลให้ผู้ร่วมงานเกิดความพอใจ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่
ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการอ่านร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงาน
กลุ่มการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดย
สมาชิกในแต่ละกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2.4.2 ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Slavin (2013, pp. 6-7) การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม
ซึ่งได้รับการพัฒนาและวิจัยที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอบกินส์ การเรียนด้วยวิธีนี้มีใช้เพื่อทำบางสิ่งบางอย่าง
เป็นกลุ่ม แต่เป็นการเรียนร่วมกัน โดยนักเรียนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ได้
เรียนรู้เท่า ๆ กับการเรียนรู้ของตนเอง การเรียนแบบร่วมมือที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่
สำคัญเป็นองค์ประกอบหลักอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้สึกพึ่งพากันทางบวกให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้เรียน (Positive Interdependence) วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึ่งพากัน จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีการพึ่งพากัน ในด้านการได้รับผลประโยชน์จากการสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน เช่น รางวัล หรือคะแนน และพึ่งพากันใน ด้านกระบวนการทำงาน เพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย โดยมีการกำหนดบทบาทของแต่ละคนในกลุ่มให้มีลักษณะที่ต่อเนื่องกัน ถ้าขาดของสมาชิกคนใดคนหนึ่งจะทำให้งานดำเนินต่อไปไม่ได้

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างผู้เรียน (Face-to-Face Promotive Interaction) คือ นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีการอภิปราย อธิบาย ชักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้เหตุผลซึ่งกันและกันให้ได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานของคน สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือสนับสนุนกระตุ้น ส่งเสริม และให้กำลังใจกันและกัน ในการทำงานและการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายของกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคลกลุ่ม (Individual Accountability) คือ ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน โดยต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนเรื่องใด มีการกระตุ้นเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่โดยสมาชิก ทุกคนในกลุ่มต้องมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน

4. ฝึกฝนทักษะทางสังคมและทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม (Interpersonal and Small Group Skills) การทำงานกลุ่มย่อมจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางสังคม และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ดังนั้นนักเรียนควรจะต้องทำความรู้จักกันเรียนรู้ ลักษณะนิสัยและสร้างความไว้วางใจต่อกันและกัน รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล รู้จักติดต่อ สื่อสาร และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ดำเนินงานด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการมีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ โดยสมาชิกกลุ่มต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานและดำเนินงานตามแผนร่วมกัน และที่สำคัญจะต้องมีการประเมินผลงานของกลุ่ม ประเมินกระบวนการทำงานในกลุ่ม ประเมินบทบาทของสมาชิกว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้นอย่างไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจว่า ควรมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงอะไรและอย่างไร ดังนั้นกระบวนการกลุ่มจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น. 51-54) การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือสามารถนำมาใช้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น และมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในด้านการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะสังคมการสร้างนิสัยรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม บทบาทของครูมีดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณ 2-6 คนต่อกลุ่ม) และลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่คละความสามารถ (มีทั้งผู้เรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน)
2. ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้ทำงานร่วมกันได้สะดวก และง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม
3. ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน
4. สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มที่เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่ม และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม
5. ยกย่องเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รางวัล คำชมเชยในลักษณะกลุ่ม
6. กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่หลากหลายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในด้านการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.4.3.1 ขั้นเตรียมกิจกรรม ในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน และการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรม

2.4.3.2 ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.4.3.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นที่สมาชิกกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจกำหนดให้ใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น แบบ JIGSAW, TGT, STAD, TAI, GI, NHT, CO-OP CO-OP เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งเทคนิคที่ใช้แต่ละครั้งจะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียน

แต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

2.4.3.4 ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

2.4.3.5 ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม และผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่หลายขั้นตอน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

2.4.4 หลักการจัดกลุ่มนักเรียน

ผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน แล้วเรียงอันดับที่จากคนที่มีคะแนนสูงสุดไปหาคนที่มีคะแนนต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อนคละกันทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรจะมีทั้งเพศชายและเพศหญิงคละกันด้วย และกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะ คือ กลุ่มที่มีขนาดจำนวน 4 คน ดังตัวอย่างในห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 30 คน ให้เรียงอันดับคะแนนจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุดตามลำดับแล้วจัดกลุ่มตามอันดับที่ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ กลุ่ม 3 คน

ระดับความสามารถ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6	กลุ่ม 7	กลุ่ม 8	กลุ่ม 9	กลุ่ม 10
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ปานกลาง	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
อ่อน	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

จากตารางที่ 2.1 การแบ่งกลุ่มแบบนี้จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนคละกัน เก่ง ปานกลาง อ่อน เหมือนกัน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข โดยนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีความสบายใจในการพูดคุย ซักถามกัน การให้ความรู้แก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้ คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้วิธีการเรียนจากคนเก่ง และทั้งคนเก่ง

และคนปานกลางจะช่วยคนอ่อน ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้คนปานกลางและคนอ่อนคะแนนสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดกลุ่มนักเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะช่วยพัฒนานักเรียนในด้านการเรียน ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.4.5 หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น. 71) เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกัน โดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ โดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถ และความถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้ใช้สอนในวิชาใดก็ได้ มีขั้นตอนกิจกรรมดังนี้

1. กำหนดขอบข่ายประเด็น หรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา
2. ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา
3. กำหนดกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถคละกัน
4. แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา
5. สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อย แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบโดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อ
6. สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม อาจมีการทบทวนและปรับแต่งภาษาให้ผลงานกลุ่มที่ทำร่วมกันมีความสละสลวยต่อเนื่อง เตรียมผู้ที่จะนำเสนอผลงานกลุ่ม
7. นำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน
8. ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผล โดยประเมินผลกระบวนการทำงานกลุ่ม และผลงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกัน โดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณค่าในตนเองมากขึ้น

2.4.6 ความสำคัญของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มย่อยลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคน

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 40) ได้ศึกษาถึงข้อดีของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้หลายประการ คือ ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี การซักถามทำให้เกิดความกล้าและได้

ทราบคำตอบในเรื่องที่ตนสนใจ หรือยังไม่กระจ่าง การอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้น เพื่อน ๆ ที่ฟังเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่า ซึ่งมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ เพื่อยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2551, น. 40) ได้ศึกษาไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีความสำคัญต่อนักเรียน ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกทุกคน เพราะทุกคนร่วมมือกันในการทำงานกลุ่ม และทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาส คิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้การช่วยเหลือกัน เช่น นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่งเกิดความภาคภูมิใจ รู้จักเสียสละเวลา ส่วนคนที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน
4. ส่งเสริมให้รู้จักคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจเลือก เพราะมีการร่วมกันคิดเกิดการระดมความคิด นำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกัน
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน และกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มของนักเรียน มีความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตัวเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อกัน

2.4.7 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 5-8) กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพ ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของนักเรียนในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานรวมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงานทุกคน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกได้หลายวิธี เช่น

1.1 การกำหนดเป้าหมายของกลุ่มแต่ละคนลงมือเรียน และต้องแน่ใจว่าสมาชิกคนอื่นเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

1.2 การกำหนดรางวัลร่วมกัน ถ้าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้แต่ละคนจะได้รับคะแนน Bonus เท่าเทียมกันทุกคน

1.3 การกำหนดให้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน แต่ละคนจะได้วัสดุเพียง 1 ส่วนของทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานกลุ่ม

1.4 การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ให้แต่ละคนมีหน้าที่ในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ ผู้จัดหาวัสดุ

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Primitive Interaction) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม ให้ประสบความสำเร็จ โดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.2 อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรง เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะการทำงานกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมที่เพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

3.1 ดูแลเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามหน้าที่

3.2 รักษาระเบียบในการทำงานและรักษาเวลา

3.3 ไม่ก้าวร้าวหน้าที่ของผู้อื่น

3.4 กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม

3.5 การทดสอบรายบุคคล

3.6 สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม

3.7 สังเกตและบันทึกการทำงานของสมาชิก

3.8 กำหนดให้สมาชิก 1 คน ในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิก

เกี่ยวกับงานกลุ่ม

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence Small Group Skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น

- 4.1 การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น
- 4.2 การสื่อสารที่ถูกต้องและเที่ยงตรง
- 4.3 การใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับโอกาส
- 4.4 การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด ด้วยความสนใจ
- 4.5 การยอมรับและช่วยเหลือกัน
- 4.6 การแก้ปัญหาขัดแย้ง
- 4.7 การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์เจ้าของความคิด
- 4.8 การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีในการชี้แนะการทำงานกลุ่ม
- 4.9 การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน
- 4.10 การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4.11 การแสดงความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4.12 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ทุกคนที่เป็นสมาชิกจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมุ่งมั่นและกระตุ้นให้แต่ละคนทำชิ้นงานตามที่กำหนด ดังนั้นครูผู้สอนต้องคอยสังเกต วิเคราะห์การทำงานร่วมกัน และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้กลุ่มทำงานให้ดีขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่มเช่น

- 5.1 ให้อธิบายการกระทำของสมาชิกที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์
- 5.2 ให้ตัดสินว่าการกระทำใดของกลุ่มควรรักษาไว้ และการกระทำใดควรเลิกปฏิบัติ
- 5.3 ให้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ดีและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เพื่อนำมาวิเคราะห์

ภายหลัง

- 5.4 ให้เล่าถึงเหตุการณ์ในกลุ่ม ปัญหาของกลุ่ม หรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สมาชิกแต่ละคนต่างมีความสัมพันธ์ และต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน ในการที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และการบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องพยายามจัดกิจกรรมให้ได้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.4.8 การพัฒนาทักษะทางสังคม

เพื่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ก่อนที่ครูผู้สอนจะจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ให้นักเรียน ทักษะทางสังคมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยความสามัคคี ทั้งนี้เพราะว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคมต้องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้จะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการในด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในทางที่ลดความรู้สึกเหลื่อมล้ำทางเพศ สังคม เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ลง แต่จะมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการช่วยเหลือร่วมมือกันเข้ามาแทนที่ ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยมีแนวทางพัฒนา ดังนี้

2.4.8.1 ให้นักเรียนเห็นความจำเป็นของทักษะของการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น

2.4.8.2 ให้นักเรียนรู้ว่าจะใช้ทักษะใดเมื่อใด

2.4.8.3 ใช้บทบาทสมมติ เกม สถานการณ์จำลอง และการฝึกทักษะทางสังคม เช่น การฝึกเป็นผู้ให้กำลังใจ ผู้สรุปและผู้ประนีประนอมในกลุ่ม การฝึกควรผลัดเปลี่ยนบทบาทกันให้ทุกคนได้มีโอกาสเล่นบทบาทต่าง ๆ กัน

2.4.8.4 ให้นักเรียนทราบว่บทบาทที่ตนทำไปแล้วเป็นอย่างไร ควรมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ทักษะ เช่น ให้บอกสามสิ่งทีกลุ่มคิดว่าดีอยู่แล้ว บอกสิ่งหนึ่งทีคิดว่าคราวหน้าจะทำให้ดีขึ้น

2.4.8.5 ให้นักเรียนฝึกทักษะอยู่เสมอ และนานพอที่จะเกิดความชำนาญและใช้ทักษะได้โดยอัตโนมัติ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้รู้ผลของการใช้ทักษะดังกล่าว

สรุปได้ว่า ระยะเริ่มแรกทีนำการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มาใช้ ครูผู้สอนจะต้องดูแลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม สร้างความเป็นกันเองเพราะความคุ้นเคยและความไว้วางใจระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนเอง ในชั้นสอนและชั้นการทำกิจกรรมกลุ่ม นอกเหนือจากเรียนรู้ในด้านเนื้อหาวิชาแล้ว ครูผู้สอนต้องสนใจการพัฒนาทางทักษะสังคมของนักเรียนให้เป็นคนดีคนเก่ง และมีความสุข

2.4.9 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2555, น. 37-55) ได้สรุปรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. คิดและคุยกัน (Think-pairs-share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Say and Switch) ทั้ง 3 รูปแบบ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทีคล้ายคลึงกัน คือ ให้นักเรียนจับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น หรือสถานการณ์ หรือทำความเข้าใจเนื้อหาทีเป็นความคิรวบยอดทีกำหนดให้ เมื่อมีความเข้าใจแจ่มแจ้งในคำตอบแล้ว นักเรียนจะนำความรู้นันไปถ่ายทอดให้เพื่อนในชั้นฟัง หรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกนักเรียนบางคู่ให้รายงานหน้าชั้น

นอกจากนี้รูปแบบคิดและคุยกัน นักเรียนมีโอกาสติดต่อหาคำตอบด้วยตนเองก่อนเกี่ยวกับคำถาม ประเด็น และสถานการณ์ที่กำหนดให้ ส่วนรูปแบบเพื่อนเรียนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนขอคำแนะนำหรือคำอธิบายจากเพื่อนคู่อื่นที่มีความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อย่างแจ่มแจ้งก่อน แล้วจึงตอบคำถามอภิปราย หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเอง ส่วนรูปแบบผลัดกันพูด นักเรียนที่จับคู่กันจะต้องผลัดกันตอบคำถาม หรือประเด็นต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนดและเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอแนวคิด หรือประเด็นใหม่เพื่อการอภิปราย

2. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Round robin) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดผู้เรียนที่มีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไป และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเขียนหรือเล่าความคิดเห็นของตน เล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่กำลังศึกษา หรือสิ่งที่กำหนดให้ โดยเวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนครบทุกคน

3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Corners) ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนทำงานกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 2-6 คน โดยนักเรียนในแต่ละกลุ่ม คละเพศ และความสามารถให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้ไขปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหา หรือแก้ไขโจทย์ปัญหาได้แล้ว จึงเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยน หรือตรวจสอบคำตอบกับนักเรียนในกลุ่มอื่น หรือครูอาจสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบ อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 รูปแบบ มีข้อแตกต่างกัน คือ ผู้ตรวจสอบเน้นให้สมาชิกจับคู่กันทำงาน แก้ไขปัญหา หรือทำแบบฝึกหัดในวิชาต่าง ๆ โดยที่นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นผู้แก้ปัญหา และอีกคนหนึ่งเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา และเมื่อเสร็จสิ้นการแก้ปัญหา 1 ข้อ ต้องมีการสลับหน้าที่กัน ในขณะที่มุมสนทนาเน้นวิธีการจัดกลุ่มนักเรียน โดยให้นักเรียนไปนั่งตามมุมหรือจุดต่าง ๆ ของห้องเรียน ส่วนรูปแบบร่วมกันคิดจะใช้การทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ และทั้ง 3 รูปแบบ นั้นอาจมีขั้นตอนเพิ่ม ดังนี้ หลังจากทีครูเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งตอบแล้ว คนอื่นสามารถยกมือแสดงการสนับสนุนหรือคิดคำตอบนั้นได้ ในกรณีที่มีคำตอบมากกว่า 1 คำตอบ หรือคำตอบนั้นไม่สมบูรณ์ ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนรับการตอบหรือช่วยเสริมให้

4. การสัมภาษณ์แบบ 3 ขั้นตอน (Three Steps Review) รูปแบบการสอนแบบที่มี 3 ขั้นตอน เหมาะสำหรับกลุ่มย่อยที่มีจำนวนสมาชิก 3-4 คน โดยมีครูเป็นผู้กำหนดคำถาม หรือประเด็น โจทย์ปัญหาให้นักเรียนตอบมีหลักการ ดังนี้

4.1 ให้นักเรียนจับกลุ่ม ในกรณีที่กลุ่มสมาชิก 3 คน ให้นักเรียนคนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์ โดยถามคำถามที่ครูตั้ง หรือนักเรียนเป็นผู้ตั้งเอง นักเรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบ และนักเรียนคนที่ 3 เป็นผู้จดประเด็นอภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นในกรณีที่กลุ่มสมาชิก 4 คน ให้สมาชิกในกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ โดยการสัมภาษณ์และตอบคำถามไปพร้อม ๆ กันทั้ง 2 คู่ นักเรียนคนที่ 1 จะ

เป็นผู้ตั้งคำถาม และจุดประเด็นการอภิปราย หรือความคิดเห็นในแต่ละคู่ ในขณะที่นักเรียนคนที่ 2 ในแต่ละคู่จะเป็นคนตอบ

4.2 หลังจากการสัมภาษณ์หรืออภิปรายหัวข้อจบลงเรื่องหนึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจะย่อยสลับบทบาทกันในการสัมภาษณ์ หรือสนทนาหัวข้ออื่น ๆ

4.3 เมื่อการสัมภาษณ์หรืออภิปรายครบทุกหัวข้อแล้ว นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนรู้ให้กลุ่มทราบ

5. การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournaments หรือ TGT) และการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division หรือ STAD) เป็นรูปแบบการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน แต่ทั้ง 2 รูปแบบจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในขั้นตอนที่ 3 รายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมของทั้ง 2 รูปแบบ มีดังนี้

5.1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) นำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ โดยการบรรยายจากครูผู้สอน หรืออภิปรายโดยใช้สื่อ วัสดุทัศน และสื่ออื่น ๆ ในการนำเสนอความคิดรวบยอดหรือบทเรียน

5.2 การจัดทีม (Team) จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ ประมาณ 4-5 คน โดยสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีเพศและความสามารถคล้ายกัน เพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหา และปฏิบัติตามกิจกรรมตามกติกาของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้สนับสนุน เป็นผู้จัดบันทึก สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสมาชิกทุกคนต้องพยายามทำให้ดีที่สุดเพื่อความสำเร็จร่วมกันของทีม เพื่อความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อความภาคภูมิใจ และเพื่อให้ได้รับการยอมรับ

5.3 การแข่งขัน/การทดสอบ ในขณะที่รูปแบบ TGT ใช้การแข่งขันรูปแบบ STAD จะใช้การทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

5.4 การยอมรับความสำเร็จของทีม (Team Recognition) ทั้งรูปแบบ TGT และรูปแบบ STAD เมื่อเสร็จการแข่งขัน หรือทดสอบจะนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ยทีมที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน หรือค่าเฉลี่ยสูงที่สุด จะได้รับการยอมรับให้เป็นทีมชนะเลิศ และทีมที่ได้อันดับรองลงมาหลังจากนั้นควรประกาศผลการแข่งขัน หรือคะแนนทดสอบในที่สาธารณะ เช่น ติดบอร์ดในชั้นเรียน บอร์ดของโรงเรียน ในหนังสือพิมพ์หรือวารสารของโรงเรียน และควรบันทึกสถิติไว้ด้วย

5.6 ปริศนาความรู้ (Jigsaw) เป็นการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน โดยครูผู้สอนแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าแต่ละหัวข้อ โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มสมาชิก กลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อ

เดียวกันจะร่วมกันศึกษา จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาครบทุกหัวข้อในทีนี้จะขอยกตัวอย่างกลุ่มนักเรียนที่มีกลุ่มย่อยกลุ่มละ 3 คน ดังนี้

5.6.1 แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน ทำการศึกษาเรื่อง “ประเภทของสัตว์” สมาชิกคนหนึ่งของแต่ละกลุ่มอาจรับอาสาศึกษาเรื่อง “สัตว์บก” สมาชิกอีกคนหนึ่งอาจรับศึกษาเรื่อง “สัตว์น้ำ” และสมาชิกคนสุดท้ายรับศึกษาเรื่อง “สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ” แต่ละคนจะต้องรับผิดชอบในการไปศึกษาข้อมูลต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของสัตว์ในภาพรวม

5.6.2 สมาชิกของแต่ละคนของทั้ง 3 กลุ่ม จะมีเวลาเตรียมตัวเพื่อศึกษาเรื่องราวที่ได้รับมอบหมายไป นักเรียนที่ได้หัวข้อเดียวกันจะไปรวมกลุ่มกับสมาชิกของกลุ่มอื่น เพื่อปรึกษากันเกี่ยวกับการค้นคว้า

5.6.3 กลุ่มย่อยที่จัดขึ้นใหม่จะปรึกษาหารือกันเพื่อหาข้อมูล วิธีการรวบรวมวิธีการนำเสนอข้อมูลให้กับกลุ่มเดิม (กลุ่มในตอนแรก) จนกระทั่งการค้นคว้าเสร็จสิ้นลงจึงกลับเข้ากลุ่มเดิมของแต่ละคน แล้วดำเนินการให้ความรู้กับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม

5.6.4 สมาชิกกลุ่มแต่ละคนที่ศึกษาประเด็นเฉพาะเรื่องมาจะได้รับการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ตอบคำถามระหว่างการรายงานผลรวมของทุกกลุ่มในชั้นตอบปากเปล่าเขียนแผนภูมิ แสดงความคิดเห็น ฯลฯ ตามที่แต่ละคนไปศึกษา และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ

5.7 การสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) การจัดการเรียนการสอนแบบนี้เน้นบรรยากาศการทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเหมาะสม ในการสอนแบบสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) ครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน หรือน้อยกว่านี้ แต่ละกลุ่มจะวางแผนกันเองว่าจะศึกษาหัวข้อเรื่องอะไร และจะศึกษาอย่างไร สมาชิกแต่ละคน หรือสมาชิกแต่ละคู่ในกลุ่มจะเลือกหัวข้อย่อย และเลือกวิธีหาคำตอบในเรื่องนั้น ๆ ด้วยตนเอง หลังจากนั้นสมาชิกแต่ละคน หรือแต่ละคู่จะรายงานความก้าวหน้า และผลการทำงานให้กลุ่มของตนเองทราบ กลุ่มจะอภิปรายเกี่ยวกับรายงานของสมาชิก และจัดทำรายงานของกลุ่มให้เพื่อนฟัง

5.7.1 การเรียนการสอนกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนการสอนรายบุคคล โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถจากแบบฝึกทักษะ และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยการกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถที่แตกต่าง

กันทำงานร่วมกัน แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน มีการทดสอบก่อนเรียน เพื่อให้นักเรียนเรียน ณ จุดเริ่มต้นที่แตกต่างกันตามพื้นฐานของนักเรียน ในเวลาเรียนต้องร่วมมือกันนักเรียนที่เรียนเก่งจะต้องช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน ในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำ แต่คะแนนทดสอบของนักเรียนจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

5.7.2 การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป เพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบดังกล่าว นักเรียนต้องมีความสามารถในการอ่านพอสมควร และสามารถตัดสินใจเลือกหนังสืออ่านตามที่ตนเองสนใจได้ในขณะปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนให้จับคู่กัน ครูผู้สอนจะจัดสอนนักเรียนแยกทีละกลุ่ม ขณะที่ครูผู้สอนกลุ่มหนึ่ง กลุ่มที่เหลือให้จับคู่กันทำกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนดให้ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง เขียนสะกดคำ สรุปเรื่องตอบคำถาม เขียนเรื่องที่นักเรียนสนใจ และสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ฯลฯ

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้านการอ่าน

2.4.11 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งทางด้านสังคมและวิชาการ ดังนี้

2.4.11.1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2.4.11.2 ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

2.4.11.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักเสียสละ ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

2.4.11.4 ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นการร่วมคิด การระดมความคิดเห็นนำข้อมูลที่ได้อภิปรายร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันค้นหาข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

2.4.11.5 ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

2.4.11.6 ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมมือกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า สามารถจัดได้หลากหลาย แต่ทุกรูปแบบมีลักษณะที่สำคัญร่วมกันคือ การจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยสมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน มีการฝึกฝนการทำงานกลุ่มกระบวนการกลุ่มและการประเมินผลเป็นรายบุคคล ซึ่งแต่ละรูปแบบครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ความสามารถของนักเรียน ตลอดจนเนื้อหาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนซึ่งไม่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่จะสามารถใช้กับบทเรียนได้ทุกลักษณะในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาบทหนึ่ง ๆ ครูผู้สอนอาจต้องใช้รูปแบบมากกว่าหนึ่งรูปแบบ เช่น บางบทเรียนอาจจะเริ่มต้นด้วยการใช้กิจกรรมโต๊ะกลม(Roundtable หรือ Round Robin) แล้วตามด้วยปริศนาความรู้ (Jigsaw) หรือการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (TGT)

2.5 การเรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC

การเรียนแบบร่วมมือ แบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) พัฒนาขึ้นโดย สลาวิน (Slavin) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้แบบผสมผสานในการสอนอ่านและเขียน ซึ่งเป็นวิธีเรียนเป็นทีมของนักเรียน (The Student Team Learning Methods) เป็นการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบบูรณาการการสอน อ่านและเขียน โดยเฉพาะเพื่อมุ่งพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักการเกี่ยวกับรางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่มและการคำนึงถึงความสามารถ และความหมายของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรม การอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อจับใจความ และการบูรณาการอ่านกับการเขียน จุดประสงค์หลักของเทคนิค CIRC คือ การให้ความร่วมมือกันเรียนรู้ในกลุ่มย่อย ช่วยพัฒนานักเรียนให้เรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความ กิจกรรมหลังการสอนการอ่านของครู คือ ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ในกลุ่มย่อยของตนเองในประเด็นต่อไปนี้ ตัวละคร สถานที่ ปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหา จากผลงานวิจัยของ สลาวิน (Slavin, 1995, pp. 104-110) พบว่า การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างความรู้ของเรื่องที่อ่าน จะเพิ่มความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน นอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนจากการเรียนแบบร่วมมือ แบบ CIRC จะต้องฝึกทำนายหรือคาดการณ์ล่วงหน้า ถึงวิธีการแก้ปัญหาในเรื่องที่อ่านและสรุปลักษณะสำคัญของเรื่องที่อ่านให้กับเพื่อนคู่ทีมฟัง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้จะส่งผลต่อการเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

2.5.1 ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ แบบ CIRC

2.5.1.1 ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ แนะนำ เรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์

ล่วงหน้าเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้อ่าน โดยเดาจากคำศัพท์เพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2.5.1.2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) การนักเรียนทำกิจกรรมโดยมีครูคอยควบคุม ได้แก่ ฝึกหาความหมายของคำ อ่านในใจ ค้นหาคำตอบจากเรื่อง เล่าเรื่อง และเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นนักเรียน จะได้ฝึกงานเองตามลำพัง โดยจะได้รับการช่วยตรวจสอบความถูกต้องจากเพื่อนร่วมทีม

2.5.1.3 ขั้นการทดสอบ (Testing) ทำการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน

2.5.1.4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อทราบคะแนนของผู้เรียนแล้ว ครูจะกล่าวคำชมเชยแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีมมีนักรักศึกษาชาวไทยได้ทำการค้นคว้า ทดลอง วิจัย รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ แบบ CIRC ดังนี้

อัจฉรา สุขกระโทก (2543, น. 53) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม โดยการประยุกต์ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ แบบ CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ ครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน ตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่าน ทบทวนคำศัพท์เก่า และแนะนำคำศัพท์ใหม่
2. ขั้นสอน ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพื้นฐานการอ่านกับเพื่อนคู่ทีม การอ่านออกเสียง คำศัพท์ และการสะกดคำ อ่านเรื่องที่กำหนด ปรับและแก้ไขในส่วนที่อ่านผิด แล้วสรุปเรื่อง ที่อ่าน เขียนทำนียบทสรุปของเรื่องฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่าน
3. ขั้นทดสอบ หลังจากนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมตามขั้นตอนแล้ว ทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง ทดสอบการอ่านคำศัพท์ และเนื้อเรื่อง

พุลศรี กิจฉลา (2544, น. 7-8) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีขั้นตอนการเรียน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม แจกจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกทักษะพื้นฐานจำเป็น สำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มอธิบายแหล่งข้อมูล และใบงานแก่นักเรียนอธิบายการทำงานกลุ่ม โดยการแบ่งงานกันเป็นกลุ่ม รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย รับฟังเรื่องและความคิดเห็น จากเพื่อนร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้มีนักเรียน

เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้อัตราส่วน 1: 2: 1 โดยพิจารณาจาก คะแนนสอบในภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียน

2. ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านนำเสนอ โดยใช้แถบ บันทึกเสียง รูปภาพ แผนภูมิ ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม กับความรู้ที่จะเรียนใหม่

3. ขั้นทำกิจกรรม นักเรียนทุกคนในทีมอ่านเรื่องตามที่กำหนดไว้ในใบงานครึ่งเรื่อง นักเรียนจับคู่ใน ทีมสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยสรุปจากประโยคใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่อง วิเคราะห์แนวคิดของเรื่องกับคู่ของตนเอง นำมาสรุปเป็นสำนวนภาษาของตนเอง เขียน ลงในใบงาน 1 ชุด (ทุกคนจับคู่) สนทนาและอภิปรายกลุ่มย่อย 4 คน และช่วยกันเขียนสรุปเป็น ผลงานของทีม 1 ชุด (ช่วยกันเป็นทีม) ทุกคนช่วยกันแต่งเรื่องตอนจบ โดยใช้วิธีเขียนรอบวง และร่วมกัน เขียนเป็นผลงานของทีม 1 ชุด (ช่วยกันเป็นทีม) นักเรียนจับคู่ในทีมอ่านเรื่องที่กำหนดให้จนจบ (ทุกคน จับคู่) นักเรียนนำคำยากในเรื่องตามรายการที่กำหนดจับคู่ในทีมผลัดกัน แปลความหมาย ตีความและ ฝึกเขียนคำที่มักเขียนผิด (ทุกคนจับคู่)

4. ขั้นวัดและประเมินผล สมาชิกกลุ่มอื่นๆ ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยครู ช่วยปรับสำนวนภาษา และแก้ไขข้อบกพร่องที่พบพร้อมทั้งติชม ให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่มนักเรียน แต่ละกลุ่มช่วยกัน ทำงานของกลุ่ม โดยใช้แบบสังเกตที่กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันทำแบบทดสอบ ย่อยเมื่อจบ แต่ละบทเรียน ครูบอกผลการประเมินเมื่อนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ครูกำหนด ครูกล่าวชมเชย ผู้ที่ผ่านเกณฑ์ และให้กำลังใจผู้ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ CIRC เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แบบผสมผสานในการสอนอ่านและเขียน ซึ่งเป็นวิธีเรียนเป็นทีมของนักเรียนเพื่อมุ่งพัฒนาผลการเรียน ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการเกี่ยวกับรางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม โดยผู้วิจัยใช้ ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือ CIRC ของพูลศรี กิจฉลา (2544, น. 7-8) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบ ไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย และ 4) ขั้นการวัดและประเมินผล

2.6 แผนการจัดการเรียนรู้

2.6.1 ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เดิมเรียกว่าแผนการสอนนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พรพิมล พรพิรชนม์ (2550, น. 220) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมกิจกรรมและข้อมูลที่จะต้องใช้ในการสอนของผู้สอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 2) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือแนวการดำเนินการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ซึ่งมีส่วนสำคัญประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) วิธีการจัดกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) และการประเมินผลผู้เรียน (กระบวนการวัดและการประเมินผล)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 213) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความหมายเช่นเดียวกับแผนการสอนกล่าวคือ เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 281) กล่าวว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใดสอนอย่างไรใช้สื่ออะไรและวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ขวลิต ชูกำแพง (2553, น. 94) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประภาพร สุขพูล (2544, น. 49) ได้สรุปความสำคัญของแผนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้เหมาะสม

2. ครูได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า
3. อำนวยความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการสอน
4. ให้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา
5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
6. เพื่อเป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

สุวิทย์ มูลคำ (2549, น. 58) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดีวิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้จะอะไรและจะวัดผลและประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนมีความสำคัญในการทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดีวิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย ทำให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้จะอะไร และจะวัดผลและประเมินผลอย่างไร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ นำไปใช้และพัฒนาแล้ว

จะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษารวมถึงเป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

2.6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น. 27) กล่าวว่าไว้ว่าองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะคิดดัดแปลงตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีรูปแบบคล้ายกัน โดยองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551, น. 281-282)

1. สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อสอดคล้องกับ

คำถามดังกล่าวจึงกำหนดให้แผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

- 6.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
- 6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 6.3 สาระการเรียนรู้
- 6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 6.5 สื่อการเรียนการสอน
- 6.6 วัดผลประเมินผล

ดังนั้น ในการจัดทำแผนการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว (ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2545, น. 54) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)
2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะคิดดัดแปลงตามความเหมาะสม

2.6.4 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หรือคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติหมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษาหรือตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การวัดและ ประเมินผล (ชนาธิป พรกุล, 2554, น. 134) ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้หลายทัศนะ ดังต่อไปนี้

รุจิร ภู่อาระ (2551, น. 159) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือและ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและ ประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องบอกได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติคืออะไร จะเสริมสร้างกิจกรรมใดเพื่อพัฒนาผู้เรียนบ้าง ในการจัดกิจกรรม ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรผู้เรียนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ และจะทราบได้ อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

โชติกา ภาชีผล (2554, น. 5) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าที่ทำให้ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 51) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัด การเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นจากแนวการจัดการเรียนของคู่มือครู หรือกรมวิชาการภายใต้ กรอบสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรม ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 21) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนที่ ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่าย สาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจใน การจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดทำไว้อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบมี

องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัดประเมินผล การเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อนำมาใช้ในระดับชั้นเรียน มีจุดประสงค์ในการสร้างเพื่อเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ครูผู้สอนได้จัดทำเป็นเอกสารไว้ล่วงหน้าโดย มีกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นโดยใช้รูปแบบแผนแบบบรรยาย โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ 10 ประการ ได้แก่ 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3)สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก ซึ่งทุกองค์ประกอบที่กล่าวมานั้นจะต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ใน การสอนแต่ละเรื่อง

2.6.5 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552, อ้างถึงใน เอมมิกา สุวรรณหิตาทร, 2558, น. 21) และชนาธิป พรกุล (2554, น. 134) สรุปความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ทำให้การจัดการการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี
3. ทำให้ครูมีผลงานที่มีศักยภาพเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน
7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ

ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา
9. ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นว่าประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่หลายประการ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 373-374) ได้อธิบายความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเรียนรู้ว่ามีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิ

1. การกำหนดหลักสูตรที่กว้างเกินไป และกำหนดในลักษณะทั่วไป ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้สอนแบบใดหรือลึกซึ้งเท่าใด
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรมักถูกกำหนดออกมาในรูปแบบของวัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไป ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้บางครั้งผู้สอนไม่ทราบว่าจะต้องสอนอย่างไรจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้นปฏิบัติตามได้ยาก
3. หลักสูตรไม่ได้กำหนดกิจกรรมไว้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตามเพียงฝ่ายเดียว จึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย
4. หลักสูตรไม่ได้กำหนดอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่ชัดเจนครบถ้วน อีกทั้งยังไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ผู้สอนและผู้เรียนมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักเกณฑ์ตามหลักสูตร จึงทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย โดยตามแบบเรียนเป็นหลัก

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 58) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้อย่างส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล และยิ่งไปกว่านั้นแผนการจัดการเรียนรู้อย่างยังสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ ใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึง ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วยังมีประโยชน์ต่อวงการศึกษาอีกด้วย

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบวิชาชีพครูในการวางแผนการสอน เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยนำหลักสูตรมาแจกแจงรายละเอียด ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลโดยตรงทั้งต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและความเชื่อมั่น สามารถสอนได้ตามลำดับขั้นตอนที่ระบุในแผนอย่างราบรื่น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์

2. ส่งผลให้การสอนนั้นคุ้มค่ากับเวลา เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะครูผู้สอนมีทิศทางในการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เกิดความคิด เจตคติ และทักษะ ตลอดจนเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ และบรรลุผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีเครื่องมือวัดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนทราบถึงความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา

4. ทำให้ครูผู้สอนมีเอกสารบันทึกการสอน สำหรับใช้เป็นแนวทางในปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป

5. เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ ตลอดจนวิชาที่เรียนและรวมไปถึงเจตคติที่ดีต่อตัวครูผู้สอนเอง เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนสามารถสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจมีความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางวัตถุ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบ และสื่อการสอนที่เตรียมพร้อม จะทำให้ครูผู้สอนมั่นใจในการสอน สามารถสอนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาและต่อครูผู้สอนตามลำดับ

2.6.6 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำรายวิชาแต่ละรายวิชาที่จะสอนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า แผนการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบดังแผนที่นำทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยส่วนย่อยที่ผูกโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สารสำคัญเนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

ไสว ประภาศรี (2553, น. 224) ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนชื่อเรื่อง ประกอบด้วย ชื่อกลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียน ชื่อแผน และเวลา 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผล และประเมินผล แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียน กิจกรรมเสนอแนะ หรือบันทึกหลังสอน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2557, น. 87) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประการหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สาระ/เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ขั้นตอนการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ได้อธิบายเพิ่มเติม

ว่าในการวางแผนงานใดก็ตาม องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการวางแผน คือ 5W และ 2H ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

W ₁ (Why)	หมายถึง สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)
W ₂ (What)	หมายถึง สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)
W ₃ (Who)	หมายถึง สอนใคร (ใครสอน/สอนใคร)
W ₄ (Where)	หมายถึง สอนที่ใด
W ₅ (When)	หมายถึง สอนเมื่อใด
H ₁ (How)	หมายถึง สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)
H ₂ (How)	หมายถึง ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 81-82) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สาระสำคัญ 2) ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 385) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา) 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะ (อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้) 8) บันทึกหลังการสอน และ 9) ภาคผนวกของแต่ละแผน (ถ้ามี)

สรุปได้ว่า ในการวางแผน หรือออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 10 ประการ ประกอบด้วย 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก นอกจากนี้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 5W 2H ได้แก่ สอนไปทำไม สอนอะไร สอนใคร สอนที่ไหน สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และวัดผลประเมินผลการเรียนรู้นั้นอย่างไร ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น

2.6.7 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างเหมาะสมผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความถูกต้องนั้น หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น และความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน
4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความหลากหลาย

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 59) อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)
6. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่
7. สามารถแปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องสามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำแผน
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน และสอดคล้องกัน โดยเฉพาะเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่การดำเนิน

ชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งวิธีการวัดประเมินผลจะต้องคำนึงถึงความชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นสำคัญ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

2.6.8 การจำแนกประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์ (2557, น. 37) กล่าวว่า แผนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มี 3 ประเภท ได้แก่

1. แผนระยะยาว
2. แผนรายหน่วย
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 376-378) ได้แบ่งประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาของการจัดทำแผนซึ่งมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว หรืออาจเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น กำหนดการสอน โครงการสอน หรือแผนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดทำเพื่อการวางแผน และเตรียมการในการนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนระยะยาวอาจเป็นการวางแผนที่ยังไม่ให้รายละเอียดมากนัก เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเพิ่มเติมรายละเอียดจากโครงสร้างรายวิชา โดยทั่วไปแล้วการจัดทำกำหนดการสอนควรเขียนในรูปตาราง และมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- 1) ส่วนหัวของกำหนดการสอน ต้องระบุว่าเป็นกำหนดการสอนรายวิชาใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ระดับชั้นไหน ระบุสัปดาห์ เรียงจากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน หน่วยกิต รวมไปถึงเวลาที่เรียนต่อภาคเรียน
- 2) หน่วยการเรียนรู้และหัวข้อเรื่อง
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด ต้องครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชาเป็นหลักในการเลือกเทคนิควิธีการสอน
- 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครอบคลุมแหล่งการเรียนรู้ ทั้งที่เป็นสถานที่และบุคคล

นอกจากนี้ยังอธิบายถึงลักษณะของกำหนดการสอนที่ดีไว้ว่าควรมีลักษณะต่าง ๆ ได้แก่

1. เป็นแผนการสอนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หลักสูตร
2. สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
3. เขียนถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและระยะเวลาที่กำหนด
4. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ได้

6. มีคาบเวลาเรียนครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

2. แผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวัน รายชั่วโมง หรือรายคาบแผนการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานกำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แผนระยะยาว หรือกำหนดการสอน โดยจะกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ จำนวนคาบ เวลาและสัปดาห์ที่สอนไว้ตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา เพื่อให้ผู้สอนเห็นแนวทางการสอนในแต่ละวิชา 2) แผนรายชั่วโมง เป็นส่วนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้สอนทำการสอนเสร็จแล้ว ซึ่งจะชี้แจงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้ชัดเจนขึ้นเพื่อนำไปใช้จริง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นสำคัญ

2.6.9 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน ไสว ประภาศรี, 2553, น. 226) ได้จำแนกรูปแบบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องติดตารางทำให้สะดวกในการเขียน แต่ทำให้ยากต่อการดูความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อ

2. กิ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนแบบความเรียงในส่วนแรก ๆ คือ ส่วนหัวของแผนสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ แล้วจึงจะสร้างตาราง ประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

3. ตาราง รูปแบบนี้จะเขียนตารางเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกิ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นิยมเขียนใน 3 รูปแบบ คือเขียนแบบบรรยาย แบบตาราง และแบบกิ่งตารางหรือแบบผสม ซึ่งมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันออกไปในการแสดงรายละเอียดและความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ

2.6.10 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน และขั้นตอนการสร้างก็ต้องมีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักการสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

รุจิรุ ภู่อาระ (2551, น. 11) ได้อธิบายว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูมีทิศทางในการสอนที่ชัดเจน ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีหลักการพื้นฐานมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนว่าควรมีเวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะเวลาของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละรายวิชาว่า ควรจะใช้เวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอนแต่ละครั้ง ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องผสมผสานเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร หลักจิตวิทยา นวัตกรรม การเรียนใหม่ ๆ และปัจจัยความพร้อมของโรงเรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 93-94) อธิบายว่าการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นหนึ่งของการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ ให้เข้าใจ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ เขียนสาระเป็นข้อ ๆ พร้อมคำอธิบายสั้น ๆ เขียนสาระสำคัญ ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระจากนั้นศึกษาวิธีการให้เข้าใจ ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือการสอนอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนจะต้องศึกษาเพิ่มเติม ในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอนการสอน ระบุสื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งการเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้ กำหนดเครื่องมือวัดผลและเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้ โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่ผู้สอนจะนำแผนที่เขียนขึ้นไปจัดการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำการทำเช่นนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีการทำกิจกรรม และคาดเดาคำตอบของผู้เรียนได้ บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, น. 115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลา การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สารการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

3. กำหนดผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบในการวางแผนการสอน โดยต้องครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้

4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่จะใช้สอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล ซึ่งทุกหัวข้อจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างสมเหตุสมผล และจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อเป็นการจัดทำเพื่อตอบคำถามว่าสอนอะไร สำคัญคืออะไร เพื่อจุดประสงค์อะไร มีเนื้อหาสาระว่าอย่างไร ใช้วิธีการใด ใช้เครื่องมืออะไร ทราบได้อย่างไร ว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ประกอบด้วย หัวเรื่อง (Heading) สำคัญ (Concept) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เนื้อหาสาระ (Content) กิจกรรมการเรียนรู้

(Activities) สื่อการเรียนรู้ (Material & Media) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) ซึ่งในการเขียนต้องให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

2.6.11 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, น. 19) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรฯและเอกสารค้นคว้าต่างๆ
2. วิเคราะห์คำอธิบายของแต่ละทักษะที่หลักสูตรกำหนด
3. กำหนดจุดประสงค์ย่อย
4. วิเคราะห์จุดประสงค์ในคู่มือครู
5. กำหนดหน่วยการเรียนรู้และคาบเรียน
6. กำหนดจุดประสงค์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
8. การกำหนดสื่อและอุปกรณ์
9. การวัดและประเมินผล

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรืองและคณะ (2545, น. 74-81) กล่าวว่า การเขียนแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางจัดการเรียนรู้สำหรับครูเพราะเป็นการเตรียมการช่วยเหลือในการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพในการเขียนแผนการเรียนรู้ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 288) กล่าวไว้ว่า การเขียนแผนการสอนเป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครูเพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริงในการเขียนแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน
 - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
 - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.3 คำอธิบายรายวิชา
 - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
 - 1.6 แผนการเรียนรู้
2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการเพื่อ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงระดับ และระดับระดับว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้หรือไม่ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับและนำมาเขียนในแผนการสอนให้ชัดเจนต่อไป

2.3 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดย กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงกำหนดสื่อการสอนและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน อย่างไรก็ตามควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการกลุ่มกระบวนการแก้ปัญหากระบวนการ 9 ประการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน เช่น จุดประสงค์ประจำวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ศึกษาแนวการสอน เขียนแผนการสอน

2. ศึกษาแนวการสอน เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในแต่ละช่วงระดับและระดับ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเขียน แผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นตอนสำคัญในการวางแผน โดยกำหนดจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ กำหนดสื่อการสอน และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

2.6.12 การทำแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธีและคณะ (2544, น. 18) กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกในวิชาและรายวิชา ที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและธรรมชาติของวิชา เป็นต้น

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาและกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

3. หากทวิธการสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเองคงจะไม่มีวิธีสอนใดวิเศษสุดในโลก แต่วิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ให้อำนาจการวางแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นและเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดค้นใหม่อีกก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย

5. จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชาสามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา

7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

7.1 สารสำคัญ

7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

7.4 สื่อการเรียนการสอน

7.5 การวัดผลและประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้จะเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาและกิจกรรม หาเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาจัดทำสื่อการเรียน การสอน จัดทำวิธีการวัดและประเมินผล จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.6.13 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรประกอบด้วยกิจกรรมหลาย ๆ อย่างและหลาย ๆ วิธีการก่อนที่จะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ใด ควรจะมีการประเมินผู้เรียนก่อนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อการวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นภาพพฤติกรรมจริงๆ ในห้องเรียนได้สมบูรณ์ จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องทำบันทึกการสอนอีกก็ได้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ (สุวิทย์ มูลคำ, 2549, น. 55-56)

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สำลี รักสุทธี และคณะ (2546, น. 16) ได้กล่าวว่า จะประเมินตัดสินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร ว่าเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ว่าได้ตัดสินโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน ว่าสามารถดำเนินการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ดีเพียงใดและสามารถให้นักเรียนได้เกิดทักษะกระบวนการและเกิดการเรียนรู้ต่างๆครบถ้วนตามจุดประสงค์เพียงใด ถ้าครูมีบทบาทมากในการเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรงและนักเรียนไม่มีโอกาสแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะกระบวนการก็จะเป็นเครื่องแสดงความด้อยคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น นอกจากต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการและ

ส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย หัวเรื่อง (Heading) สาระสำคัญ (Concept) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เนื้อหาสาระ (Content) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Material & Media) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการและส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น และต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จัดทำแผนการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน 3. ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย และ 4. ขั้นการวัดและประเมินผล

2.7 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการนำไปใช้

2.7.1 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา (2542, น. 494-499) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พึงพอใจว่าหากแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้นั้นมีค่าถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็จะมีคุณค่าที่จำต้องนำไปจัดการเรียนรู้ออกกับผู้เรียน

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 51) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้เป็นผลที่แสดงถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ถูกต้องถึงเกณฑ์ที่คาดหวัง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (อ้างถึงใน วาสนา บุญชู. 2547, น. 28-30) การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ทดลองจริง เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัดได้จากคุณภาพของผู้เรียน

2.7.2 ความสำคัญการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 49-52) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไป

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 153) กล่าวว่า เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนาเพื่อที่จะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำมาทดลองจริงการทดลองใช้จะช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้

2.7.3 หลักการในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2552, น. 115) กล่าวว่า การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อหรือนวัตกรรม สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียนวุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่างเช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 80/80 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธ เนืองเฉลิม (2554, น. 81-87) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี ได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลกระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ

(Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร $CVR=2N1N$

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
	N_1	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์วิธีนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเช่น แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เป็นต้นส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของ กระบวนการเรียนการสอน โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$ $E_1/E_2 = 85/85$ เป็นต้น

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 1 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์เกณฑ์ 75/75

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 2 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 75 ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 3 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียนโดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน

เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 4 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 75 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 75 แสดงว่าวัตรกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีข้อบกพร่อง)

การยอมรับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 75/75 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 80/80
 2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 75/75 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 75/75
 3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
- ไม่เกินร้อยละ 2.5

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้วการที่จะสรุปได้นำนวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.50

2.7.4 การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ไว้ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 44-46) กล่าวว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษา ได้รับการผลิตขึ้นมาแล้วต้องมีการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษานั้นก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้สื่อการสอนใด ๆ ที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพภายนอกจากจะไม่มีเชื่อมั่นในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งหมายถึงคุณภาพของสื่อเทคโนโลยีการศึกษาที่ยั่งยืน ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้วยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงอันเกิดแก่ผู้เรียนในด้านของคุณธรรมและจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย นอกจากนั้น ครูผู้สอนจำนวนมากที่ใช้สื่อและเทคโนโลยีการสอน โดยไม่มีหลักการหรือทฤษฎีที่ถูกต้อง ทำให้การสื่อการสอนเหล่านั้นมีค่าเท่ากับการนำเอาเครื่องมือมาประกอบการสอนเท่านั้น โดยไม่ทราบว่สื่อเข้าไปมีบทบาทหรือคุณภาพมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ว่าสื่อและเทคโนโลยีที่ได้รับการผลิต เพื่อที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะต้องผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพของสื่อเสียก่อน

2.7.4.1 วิธีการหาประสิทธิภาพทางเหตุผล

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของ

การนำไปใช้ (Suability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2 - N_e - 1}{N} \quad (2-1)$$

เมื่อ	CRV	แทน	ประสิทธิภาพเชิง
	N_e	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญแบบประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่ได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ จึงยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าเกณฑ์ที่ต่ำกว่ากำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่ได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ จึงยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

2.7.4.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

ปิยะธิดา ปัญญา (2562, น. 53) กล่าวว่า หลักการของการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม โดยมีเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรม ดังนี้

1. ถ้าประสิทธิภาพด้านการบวการและก้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ
2. ถ้าประสิทธิภาพด้านการบวการและก้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5 สรุปได้ว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกัน ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนคะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 (E_2) คือนคะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum \frac{X}{A}}{N} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
	X	แทน	คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียน ของผู้เรียนแต่ละคน
	A	แทน	คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียน ของผู้เรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum \frac{Y}{B}}{N} \times 100 \quad (2-3)$$

เมื่อ	E_1E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
	Y	แทน	คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียน ของผู้เรียนแต่ละคน
	B	แทน	คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รายวิชาหลักการตลาด โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมกำหนดไว้ 80/80

2.7.4.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่ามีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงกระบวนการในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

ขวลิต ชูกำแหง (2553, น. 62) กล่าวว่า กระบวนการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ คือ กระบวนการในการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อให้ผลการประเมินเป็นที่น่าเชื่อถือ ดังนั้นในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือผู้วิจัยจึงต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่สำคัญทางสถิติวิเคราะห์ ซึ่งมีวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องแตกต่างกันออกไป

บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 95) กล่าวว่า ในการใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณค่าที่ต้องการ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ

อพันธ์ พูลพุทธา (2558, น. 144) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลเป็นชุดของสิ่งเร้าที่ใช้วัดพฤติกรรม หรือคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งอาจจะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลได้มาจาก 2 แนวทาง คือ เครื่องมือมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ครูไม่ต้องเสียเวลาสร้างใหม่ และเครื่องมือที่ครูสร้างขึ้นเอง ซึ่งต้องสร้างตามหลักวิชา และต้องหาคุณภาพของเครื่องมือด้วย

ไพศาล วรคำ (2559, น. 265) กล่าวว่า การหาคุณภาพเครื่องมือ คือ คุณลักษณะที่บ่งบอกถึงความสามารถของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เช่น ความเที่ยงตรง ความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละชนิดจะมีตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพแตกต่างกัน เช่น คุณภาพของแบบทดสอบที่สามารถหาดัชนี หรือตัวบ่งชี้มายืนยันระดับคุณภาพ ได้ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ระดับคุณภาพแบบสอบถาม ได้แก่ ความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ตัวบ่งชี้ระดับคุณภาพของแบบสังเกต ได้แก่ ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น

สรุปได้ว่าการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือมีความสำคัญในการหาผลลัพธ์ในการวิจัยให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือ

2.7.4.5 การหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

การหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อีกประการหนึ่ง การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการสอนตามปกติ ได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คนประเมินใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายกล่าวถึง ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2551, น. 16-17) กล่าวว่า การตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอนที่สร้างขึ้น สามารถทำได้โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3-5 คน พิจารณา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ประจําบท ระหว่างข้อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้คะแนนหัวข้อการประเมินเป็นรายข้อ ซึ่งนิยมทำเป็น 5 ระดับ โดยให้ความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

ให้ 5 คะแนน หมายถึง เหมาะ สมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์การยอมรับความเหมาะสม จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคำถามแต่ละข้อ หากข้อใดมีค่าเฉลี่ย “ดี” ถึง “ดีมาก” จึงจะยอมรับ นอกจากนั้นค่าเฉลี่ยรวมจะต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ “ดี” ซึ่งกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ดังนั้น เกณฑ์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51

สรุปได้ว่า การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สามารถทำได้โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ตั้งแต่ 3-5 คนประเมิน ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ 5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก 3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย และ 1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด โดยเกณฑ์การยอมรับความเหมาะสม จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคำถามแต่ละข้อ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถนำไปใช้ได้จะต้องมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

2.8 ความพึงพอใจ

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ ดังนั้นการที่จะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม จากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพอใจนั้นได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2529, น. 15) นอกจากนี้มีนักการศึกษา ตลอดจนนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

Morse (1958, p. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1970, p. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างใน ภาวนิตา ชัยปัญญา, 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น. 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวัง หรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้ เกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสินใจ (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

สมหมาย เปียถนอม (2551, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่าง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการที่ทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทศนคติหรือความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่งในการปฏิบัติสิ่งใด ๆ แต่ความรู้สึกนี้จะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.8.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard and Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสรุปไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาและแสดงทัศนะ เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ พอสรุปได้ดังนี้

Herzberg (1970, pp. 113-115, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในการทำงาน 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

Vroom (1964, อ้างถึงใน วสันต์ เตชะฟอง, 2549, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลจากบุคคลนั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจโดยความหมายของความพึงพอใจสามารถทดแทนความหมายของทัศนคติได้ บางที เรียกว่าทฤษฎี V.I.E. มีองค์ประกอบทฤษฎีที่สำคัญ คือ ความพึงพอใจ (Valence) เครื่องมือ หรือวิถีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ (Instrumentality) และความคาดหวัง (Expectancy) ภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้ นั่น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจและในขณะที่เดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไป อีกเรื่อย ๆ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ผลของความพึงพอใจ} + \text{ความพึงพอใจ}$$

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อครูผู้สอนหรือการจัดการเรียนรู้อย่างดีรวม ตลอดจนความคาดหวังที่ผู้เรียนคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้อย่างดี และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกันถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนรู้ กิจกรรมนั้น ๆ และ

การตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจจะต่ำไปด้วย (สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 7)

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 4) อธิบายว่า ความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน และแน่นอนยังพึงสามารถ อธิบายว่า หมายถึง ทำที่ทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ 3 ประการ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล และ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

จากทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดความพึงพอใจในข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ มีนักการศึกษากล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978, อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540, น. 141-144) กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ MacClenland (1978) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศตามมาตรฐาน เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ 2) ความต้องการสัมพันธ์ภาพ (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น 3) ความต้องการอำนาจ (Hierarchy of needs) เป็นความต้องการที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่น

2. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (1970, อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ ภูโสภา, 2558, น. 225-226) กล่าวว่า ความต้องการ (Needs) เป็นภาวะที่เกิดจากอินทรีย์สูญเสียสมดุลทางร่างกายหรืออารมณ์ การขาดอาจถึงขั้นขาดแคลนหรือมีบ้างแต่ไม่เพียงพอ เช่น ภาวะที่ร่างกายขาดน้ำ อาหาร หรือ การที่เด็กคนหนึ่งรู้สึกว่ามีพ่อแม่รักตนน้อย จึงพยายามดิ้นรนหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเติมให้เต็ม อันเป็นการตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตของคนเรามีการกระทำหลายอย่างที่เกิดจากความต้องการเป็นแรงผลักดัน ซึ่งทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาธรรมชาติความต้องการ คือ ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น ของ Maslow (1987) ที่แบ่งความต้องการของคนเราไว้เป็นลำดับขั้น ดังนี้ 1) ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายให้ชีวิตดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมไปถึงความต้องการทางเพศ 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการให้ร่างกายและอารมณ์มีความมั่นคงปลอดภัย เป็นอิสระจากความกลัว ปราศจากการถูกบังคับข่มขู่เข็ญห่างไกลจากอันตรายและความเจ็บปวดไม่เกิดการสูญเสียตำแหน่งการงาน รวมทั้งทรัพย์สินเงินทอง 3) ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belonging and Needs) เป็นความปรารถนาดีที่จะให้ตนเองเป็นที่รักของคนอื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอยากให้คนในกลุ่มรับตนเข้าเป็นสมาชิก 4)

ความต้องการที่จะรู้สึกตนเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าเห็นความสำคัญของตน ยกย่องให้เกียรติตน ตลอดจนปรารถนาให้ผู้อื่นคิดถึงตนในแง่ดี ซึ่งในการดำเนินชีวิตทุกคนต้องการประสบความสำเร็จต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ เมื่อประสบความสำเร็จตามที่ต้องการก็จะเกิดความมั่นใจในตนเองรู้สึกที่ตัวเองมีค่า แต่หากไม่ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการอาจมองโลกในแง่ร้าย เพราะเกิดความรู้สึกที่ตัวเองมีปมด้อยไร้ความสามารถ 5) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพ (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ต้องการจะรู้จักตนเองตามสภาพแท้จริง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ทั้งทางสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก พร้อมทั้งจะยอมรับตนเองทั้งส่วนดีและไม่ดี มีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกการป้องกันตนเองในการปรับตัว จึงพร้อมที่จะเผชิญกับความเป็นจริงของชีวิต มองสิ่งใหม่รอบตัวเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมายเพื่อให้ตนเองได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่อันเป็นการพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับ แรงจูงใจ และความต้องการ เนื่องจากภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้ นั่น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ ซึ่งการที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในสิ่งใดได้ต้องอาศัยแรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้น เพื่อให้บุคคลปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

2.8.3 การสร้างความพึงพอใจ

เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ สามารถนำแนวคิดการสร้าง ความพึงพอใจดังกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นกรอบประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อาทิ

Scott (1967, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุม

ที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน มีวิธีการดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ศุภศิริ โสมาเกต (2544, น. 155) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ในการเรียนการสอน สิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาดังนั้นต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน และการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับเรื่องนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 แนวคิด ได้แก่

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติจริง คือ การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Inside Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ

แนวคิดผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจนี้ สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ยาก ๆ ได้สำเร็จ ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นคงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น คำชมเชยจากผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมไปถึงผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน หลังจากเรียนแล้วผู้เรียนจะได้รับการตอบสนองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความพึงพอใจ และสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและผู้สอนเป็นเพียง

ผู้ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2.8.4 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม หรือพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ หลักการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และเครื่องมือวัด รายละเอียดดังนี้

อพนันตรี พูลพุทธา (2558, น. 95-96) สรุปได้ ธรรมชาติของการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลจึงไม่มีผิดหรือถูก ดังนั้นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง

2. เป็นการวัดทางอ้อม ในทางการวัดผลถือว่าเป็น Typical Performance คือ ให้ผู้ถูกวัดแสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือรู้สึกอย่างไร อยากทำสิ่งนั้นหรือไม่ โดยการใช้สถานการณ์จำลองเป็นเงื่อนไขในการวัดหรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น และอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น การพูด หรือการเขียน ซึ่งคาดว่าเป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ของบุคคลแล้วจึงสรุปถึงจิตพิสัยหรือคุณลักษณะที่วัดนั้นว่าบุคคลเป็นอย่างไร

3. เป็นการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากจิตพิสัยเป็นเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะไม่คงที่ หรือไม่คงเส้นคงวาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ เวลา วุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้ถูกวัด บางครั้งผู้ถูกวัดอาจมีการเสแสร้งและบิดเบือนคำตอบ ตอบไม่ตรงความคิดหรือความรู้สึกที่แท้จริง หากทราบว่าคำตอบของตนมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. เป็นการวัดที่มักจะได้รับคำตอบของผู้ถูกวัดในลักษณะเป็นไปตามที่สังคมมุ่งหวัง ผู้ตอบทราบว่าสังคมต้องการหรือคาดหวัง หรือยกย่องสิ่งใด ก็มีแนวโน้มในการตอบไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งที่จริงแล้วอาจไม่ได้มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังได้สรุปหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ว่า ประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. วัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด เนื่องจากบุคคลมีอารมณ์ความรู้สึกเดียวกันแต่อาจแสดงออกไม่เหมือนกัน หรือบุคคลที่แสดงออกเหมือนกันอาจมาจากอารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกัน ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ

2. วัดหลาย ๆ ครั้ง ด้วยเทคนิคการวัดหลายวิธี เนื่องจากความรู้สึกของบุคคลไม่คงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ จึงไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสถานการณ์เดียว เนื่องจากบางสถานการณ์อาจเหมาะกับการวัดอย่างหนึ่ง อีกสถานการณ์เหมาะกับการวัดอีกอย่างหนึ่ง

3. วัดผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการที่หลากหลายและวิธีการหรือเทคนิคที่นำมาวัดนั้นจะต้องช่วยให้ผู้ถูกวัดมีความสบายใจ ไม่เครียดและมั่นใจในการให้ข้อมูลว่าไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจ อันเป็นลักษณะถาวรของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่ถูกวัดเป็นอย่างดี จึงจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

4. ใช้ผลการวัดให้ถูกต้อง เพราะการวัดด้านจิตพิสัยเป็นการวัดความรู้สึกที่ไม่มีผิดหรือถูกเหมือนด้านพุทธิพิสัย ผลการวัดจึงไม่ได้เน้นที่การตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ข้อมูลที่ได้จากการวัดนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเป็นข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดข้อมูลที่ไม่มีผิดหรือถูกเพราะความพึงพอใจเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกซึ่งไม่คงเส้นคงวา สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา สถานการณ์ วุฒิภาวะ หรือประสบการณ์ของผู้เรียน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ง่ายในการวัด ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจของผู้เรียน และผลจากการวัดมักถูกนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ชนกานต์ ทิพย์อ่อน (2556) ได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชนเผ่าปกากะญอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชนเผ่าปกากะญอ โดยใช้รูปแบบการสอนเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ได้คะแนนเฉลี่ยผลงานร้อยละของความต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนร้อยละ 27.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 25.00

ชนันชิตา โคตรฉิน (2557) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า มีค่าประสิทธิภาพ 83.83/84.67 ตามเกณฑ์ 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.7374 มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

พูนศรี กิจฉลา (2554) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาไทย และสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีตีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

นฤมล ถวิลวงษ์ (2555) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่าน BLM ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการอ่าน BLM ได้คะแนนเฉลี่ยผลงานร้อยละ 80.17 ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ร้อยละ 72.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พเยาว์ สิ่งวี (2551) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hayati AKYOL, Ahmet ÇAKIROĞLU และ Hayriye Gül KURUYER (2014) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านผ่านโปรแกรมการอ่านการตกแต่งการศึกษา

ในปัจจุบันได้ดำเนินการโดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบพ้องและรูปแบบระหว่างวิชาหลายระดับพื้นฐานที่เป็นของเทคนิคนี้ การศึกษาดำเนินการกับผู้เข้าร่วมสามคนจากชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า เพื่อที่จะรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาแบบทดสอบการรู้จำคำการอ่านตำราการอ่าน Ekwall และแซงเกอร์ การทดสอบสินค้าคงคลังและการอ่านเพื่อความเข้าใจ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการการศึกษาข้อมูลที่รวบรวมได้วิเคราะห์โดยการทดสอบเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณและผลลัพธ์ถูกอธิบายว่าเป็นเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในตอนท้ายของการศึกษาพบว่า พัฒนาการบางอย่างเกิดขึ้นกับทักษะการจดจำคำศัพท์ของผู้เข้าร่วมและการอ่านออกเสียงทักษะ สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านการสร้างสภาพแวดล้อมการอ่านที่เหมาะสมและการนำไปใช้ โปรแกรมการอ่านที่เพิ่มประสิทธิภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

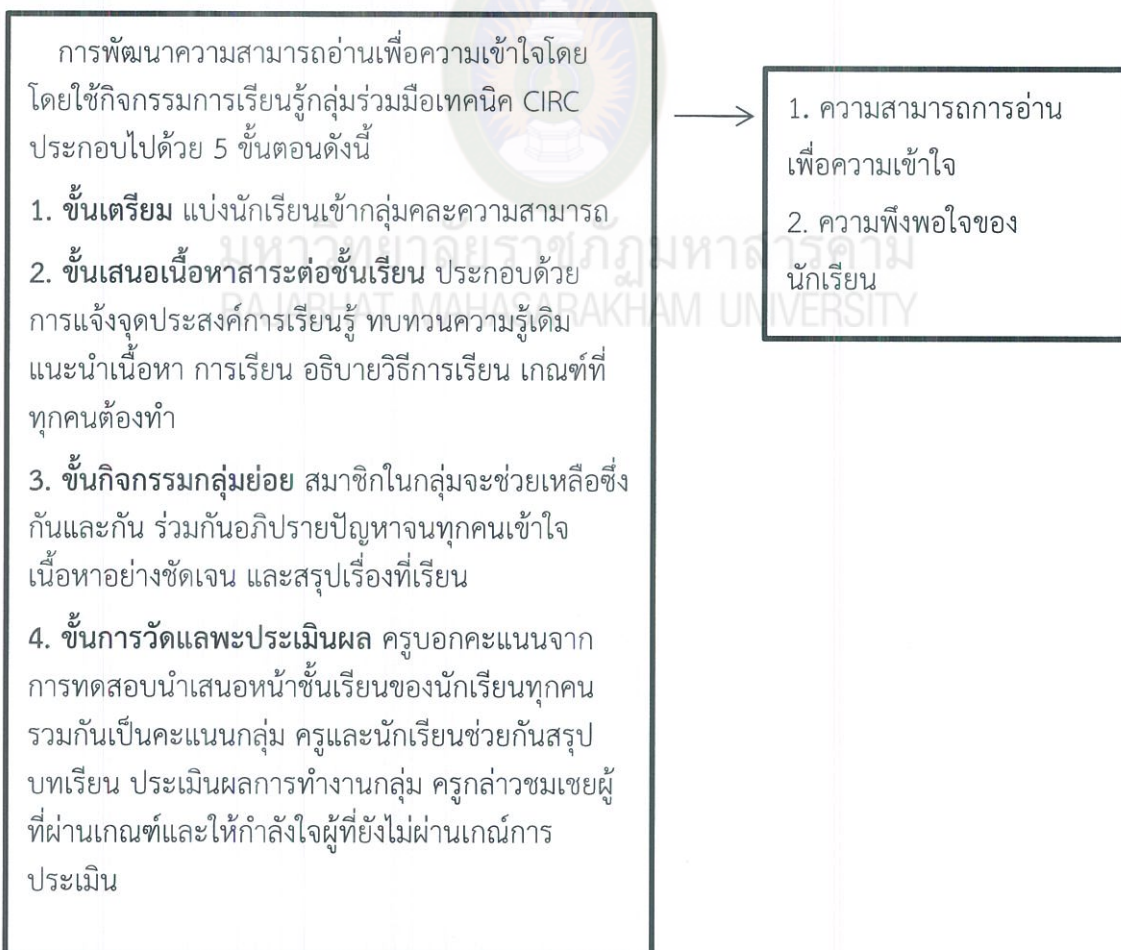
Hulya kucukoglu (2012) พบว่ากลยุทธ์การสอนการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจของนักเรียน อย่างไรก็ตามครูจำนวนมากขาดรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสอนกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นครูต้องเตรียมวิธีการออกแบบกลยุทธ์ความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพและวิธีสอนกลยุทธ์เหล่านี้ให้กับนักเรียน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การอ่านที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในชั้นเรียนภาษา การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่นำไปใช้กับนักเรียนจำนวน 14 คนในหลักสูตรทักษะบูรณาการระดับกลาง คำถามหลักของการศึกษาคือ “กลยุทธ์การอ่านจะช่วยให้นักเรียนของฉันอ่านการอ่านเพื่อความเข้าใจได้หรือไม่” ผลของการศึกษาระบุว่านักเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้รับการสอนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน

Md. Ruhul Amin (2019) พบว่าวิธีการที่นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้ประสิทธิภาพแนวทางการอ่าน เป็นที่ยอมรับว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดขึ้นส่วนใหญ่ในหลักสูตรภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษาของบังคลาเทศ มันช่างสังเกตว่าการสอนวิธีการอ่านถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะของบังคลาเทศนักเรียน ในบังคลาเทศครูส่วนใหญ่ไม่มีความคิดในการสอนวิธีอ่านด้วยเหตุนี้ครูควรจะต้องเพิ่มทักษะความรู้และการรวบรวมความคิดที่เหมาะสมเกี่ยวกับวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับความจำเป็นในการเตรียมตัวเพื่อใช้ในทางปฏิบัติ ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับนักเรียน ดังนั้นวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาค้นคว้านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าแนวทางการอ่านที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงในเดือนธันวาคมปี 2018 การวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ถูกนำไปใช้กับนักเรียนจำนวน 40 คนที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาใน Manikganj บังคลาเทศ คำถามที่สำคัญที่สุดของการศึกษาคือ สามารถวิธีการอ่านช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ผลลัพธ์ของการศึกษาระบุว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านมีการพัฒนาเป็นระดับที่ดี

สรุปได้ว่า จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยตามหลักการของทฤษฎี และงานวิจัยในประเทศต่างประเทศ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี มีความสามารถในการอ่าน และอ่านได้ อย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยจัดหาหนังสือที่มี ประโยชน์ เหมาะกับนักเรียน สภาพท้องถิ่น จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านด้วย

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ของพูลศรี กิจเฉลา (2544, น. 7-8) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย 4) ขั้นการวัดแลประเมินผล ดังแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อและขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคามภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 ห้อง รวมทั้งหมด 272 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง 33 คน คือ ป.3/1 โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิดประกอบด้วย

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาจำนวน 6 เรื่อง 12 ชั่วโมง

3.1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีทั้งหมด 20 ข้อ

3.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งหมด 15 ข้อ

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ทราบแนวทางในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

3.3.1.2 ศึกษากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) และศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อให้ทราบแนวทางของหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

3.3.1.3 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ที่สร้างขึ้น เข้าใจทักษะการอ่านและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

3.3.1.4 ศึกษารูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษารายละเอียด เลือกรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาจำนวน 6 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผน ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์	เวลา (ชั่วโมง)
1	เรื่องสั้น	1. สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ 2. สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้ 3. สามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้ 4. สามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	2
2	นิทาน	1. สามารถอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ 3. สามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้ 4. สามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	2
3	รูปภาพสัญลักษณ์	1. สามารถอธิบายความหมายของรูปภาพสัญลักษณ์ ได้ 2. สามารถตอบคำถามจากเรื่องรูปภาพสัญลักษณ์ได้	2
4	คำสั่งหรือข้อแนะนำ	1. สามารถอ่านและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ ได้ 2. สามารถอธิบายความหมายของคำสั่งหรือ ข้อแนะนำได้	2
5	ป้ายโฆษณา และ คำ ขวัญ	1. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถอธิบายความหมายของป้ายโฆษณา และ คำขวัญได้ 3. สามารถอ่านและตอบคำถามจากป้ายโฆษณา และ คำขวัญที่อ่านได้	2
6	แผนภาพ	1. สามารถอธิบายความหมายของแผนภาพได้ 2. สามารถตอบคำถามจากแผนภาพที่อ่านได้	2

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ
แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมของกิจกรรม และรูปแบบ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร ค.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาและภาษา

2) นางสาวจุฬารัตน์ ภิรมย์ คบ. (ครุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ) โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาและภาษา

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

4) นางกัญชลิ ศรีขวาชัย ศษ.ม. (การวัดผลและประเมินผล) ครุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

5) อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว ป.ร.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

โดยใช้เกณฑ์การ ประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert (Likert Scale) ดังนี้

5 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยงครอบคลุม/เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม ปานกลาง

2 หมายถึง มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม น้อย

1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุม/เหมาะสม น้อยที่สุด

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย (K) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538, น. 8-11) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้อง กัน ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 (ภาคผนวก ข)

3.3.1.7 ทำการจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาฉบับจริงนำไปใช้สอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา เป็นแบบทดสอบ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก ก) โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์แบบทดสอบย่อย ด้านการอ่านความภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC

แผน ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์	ข้อสอบ ที่ออก	ข้อสอบที่ ใช้จริง
1	เรื่องสั้น	1. สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ 2. สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้ 3. สามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้ 4. สามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	1 1 1 2	5
2	นิทาน	1. สามารถอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ 3. สามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้ 4. สามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้	1 1 1 2	3
4	คำสั่งหรือข้อแนะนำ	1. สามารถอ่านและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำได้ 2. สามารถอธิบายความหมายของคำสั่งหรือข้อแนะนำได้	2 3	3
5	ป้ายโฆษณา และ คำขวัญ	1. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 2. สามารถอธิบายความหมายของป้ายโฆษณาและ คำขวัญได้ 3. สามารถอ่านและตอบคำถามจากป้ายโฆษณาและคำขวัญที่อ่านได้	1 2 2	3
6	แผนภาพ	1. สามารถอธิบายความหมายของแผนภาพได้ 2. สามารถตอบคำถามจากแผนภาพที่อ่านได้	2 3	3

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) เกี่ยวกับ หลักการจุดมุ่งหมายโครงสร้างการจัดเวลาเรียนแนวดำเนินการ การวัดผล การประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4-12)

3.3.2.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นและคำอธิบายหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวง ศึกษาธิการ 2551, น. 1-47)

3.3.2.3 ศึกษาวิธีการหลักการทฤษฎีและเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ เทคนิค CIRC

3.3.2.4 จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม (Index of item objective Congruence: IOC) และความถูกต้องด้านภาษา ตัวเลือก และการใช้คำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่กำหนดให้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่กำหนดให้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่กำหนดให้

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

3.3.2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และ ค่าอำนาจ จำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความยาก ระหว่าง 0.38-0.75 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.90 ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 (ภาคผนวก ข)

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อไปใช้กับกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.3 จัดทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจและสร้างแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับคือมาก ปานกลาง น้อย โดยค่านิ่งถึง

การเขียนข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึกหรือความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปไม่ใช่ข้อเท็จจริง
ข้อความจะต้องสั้นเข้าใจง่ายและชัดเจน

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจโดยกำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ
ดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์พิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนตัดแปลงมาจากเกณฑ์การให้คะแนนของ
บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 162) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

3.3.3.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยนำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบ
การจัดการเรียนรู้ (Index of Consistency: IOC) แล้ว คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนน ตามเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือแน่ใจว่าข้อ คำถามมีความเหมาะสม
ให้คะแนน 0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
ให้คะแนน -1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

3.3.3.4 คัดเลือกแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง IOC จำนวน
15 ข้อ และปรับปรุงแบบวัดความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบ
วัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 15 ข้อ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่า IOC
ระหว่าง 0.67-1.00 สามารถนำไปใช้ได้

3.3.3.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, น. 248-249) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

3.4.1 ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

3.4.1.2 ทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4.1.3 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4.1.4 เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำผลมาวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, น. 494 -500)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน Inuli t-test (Dependent Samples)

3.5.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามขั้นตอนดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐานได้แก่ร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.2 ร้อยละ (Percentage) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.3 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.6.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวมของคะแนน

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1 การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (สุรวาท ทองบุ, 2550, น. 105)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 การหาความยากง่าย (p) (Difficulty) ของแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจมีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 84)

$$P = \frac{PU + PL}{2} \quad (3-5)$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยาก
	PU	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

PL แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

3.7.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร เบลนแนน (Brennan, 1997, อ้างถึงในสุรวาท ทองบุ, 2550, น. 103) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-6)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
 N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
 U แทน จำนวนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 L แทน จำนวนไม่รอบรู้ (หรือไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

3.7.4 การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจมีสูตรที่ใช้คำนวณ ดังนี้ (สุรวาท ทองบุ, 2550, น. 107)

$$r_t = \frac{n}{n-11} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\} \quad (3-7)$$

$$S_t^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

เมื่อ r_t แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนของแบบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 p แทน สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบนั้นถูกกับผู้เรียนทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบนั้นผิดกับผู้เรียนทั้งหมด
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
 N แทน จำนวนผู้เขียน

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

3.8.1 วัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, น. 494-500)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A} \quad (3-8)$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดท้ายบททุกชั้นรวมกัน
N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B} \quad (3-9)$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

3.8.2 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (สุรวาท ทองบุ, 2550, น. 129)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}} \quad (3-10)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t
เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3.8.3 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้การหารระดับความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-11)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล แปรผล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ถูกต้อง

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
P	แทน	ร้อยละ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการหาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการหาประสิทธิภาพพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	33	80	67.82	4.04	84.77
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	33	20	17.15	1.23	85.76
ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.77/85.76					

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผลการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.77/85.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	7.54	1.64	9.62	2.20	27.35*	0.0000
หลังเรียน	17.15	1.23				

หมายเหตุ. *ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ค)

จากตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.54 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชอบเนื้อหาชัดเจน ไม่สับสน เข้าใจเรื่องง่าย		0.60	มากที่สุด
2. นักเรียนชอบเรื่องที่เรียนไม่ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้น ป.3	4.55	0.62	มากที่สุด
3. นักเรียนชอบการเรียนการสอนสนุกสนาน เข้าใจง่าย	4.58	0.66	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC	4.48	0.67	มาก
5. นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้ป้ายโฆษณา	4.67	0.54	มากที่สุด
6. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ ๆ ทำท้ายและสอดแทรกการเรียนรู้	4.64	0.49	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยให้เรียนเข้าใจง่าย	4.64	0.60	มากที่สุด
8. นักเรียนสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่องรูปภาพ	4.36	0.74	มาก
9. นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องรูปภาพและสัญลักษณ์	4.61	0.56	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบทำงานเมื่อทำเสร็จจะได้รับคำชมเชย	4.61	0.50	มากที่สุด
11. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนิทานแล้วตอบคำถามได้	4.70	0.47	มากที่สุด
12. นักเรียนภูมิใจที่ทราบคำตอบของตนทันที หลังจากทำแบบทดสอบ	4.21	0.74	มาก
13. นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามเรื่องแผนภาพได้ถูกต้อง	4.45	0.71	มาก
14. นักเรียนความรู้ในเรื่องการอ่านคำสั่งและคำแนะนำ	4.58	0.66	มากที่สุด
15. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้ทำใบงานประกอบการเรียนรู้	4.82	0.39	มากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ย	4.57	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.15) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด เรียงลำดับดังนี้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้ทำใบงานประกอบการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.47) รองลงมาคือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนิทานแล้วตอบคำถามได้ ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.36) และนักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้ป้ายโฆษณา ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.54)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 การหาประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่านักเรียนจำนวน 33 คน มีคะแนนกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้เฉลี่ย 67.82 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.77 และมีคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเรียน เฉลี่ย 85.76 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 85.76 ทำให้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E_1/E_2) เท่ากับ 84.77/85.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.1.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.54 คะแนน และมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.15$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5.2.1 การหาประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้าง และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากกระบวนการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา) จากนั้นได้ทำการทดลองใช้ตามรูปแบบการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนักเรียนได้ทำใบกิจกรรมย่อยทุกแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ มีการทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด การนำกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มาพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ชนนีชิตา โคตรฉิน (2557) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อศึกษาหาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า มีค่าประสิทธิภาพ 83.83/84.67 ตามเกณฑ์ 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.7374 มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ พูนศรี กิจฉลา (2554) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาไทยและสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

5.2.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น เพราะนักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยมากยิ่งขึ้น สามารถอ่านทำความเข้าใจและสรุปเนื้อหาได้ และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ช่วยเพิ่มศักยภาพการอ่านและสามารถตอบคำถามอย่างดียิ่งขึ้น ทำให้การเรียนวิชาภาษาไทยมีความน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชนกันต์ ทิพย์อ่อน (2556) ได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชนเผ่าปกากะญอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้

รูปแบบการสอนเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความของนักเรียนชนเผ่าปกากะญอ โดยใช้รูปแบบการสอนเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ได้คะแนนเฉลี่ยผลงานร้อยละของความต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนร้อยละ 27.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 25.00 และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ นฤมล ถวิลวงษ์ (2555) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่าน BLM ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการอ่าน BLM ได้คะแนนเฉลี่ยผลงานร้อยละ 80.17 ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ร้อยละ 72.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะในการอ่านอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน พัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พร่อมพรรณ อุดมสิน (2554, น. 97) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของบุคคลซึ่งเกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ของบุคคล ส่งผลต่อพฤติกรรม จนสามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ ทางบวก ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะของความชอบ พึงพอใจ สนใจ เห็นด้วย อยากเรียน อยากปฏิบัติ ในส่วนของทางลบ คือ ความไม่ชอบ ความเกลียด ความไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่ายหนีหายความสำคัญของความพึงพอใจในการเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ในช่วงแรกครูควรอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม ควรชี้แจงจุดประสงค์ วิธิตำเนินการในแต่ละขั้นตอน และเกณฑ์การให้คะแนนให้นักเรียนเข้าใจก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.3.1.2 การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากต้องใช้เวลาในการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ครูควรวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

5.3.1.3 จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ช่วยพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาไทยให้เกิดแก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้จักวางแผนการทำงาน เกิดนิสัยรักการอ่าน นักเรียนมีความสามารถอ่านภาษาไทยมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ในเรื่องอื่น ๆ หรือในระดับชั้นอื่น ๆ และนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

5.3.2.2 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เปรียบเทียบกับเทคนิค วิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาเดียวกัน และชั้นเดียวกัน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3.2.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดแบบมีวิจารณญาณ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2557). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการ
ปฏิรูปการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้นการ
พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
กวัลย์ มาศจรัส. (2537). *คู่มือการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านหน่วยการเรียนรู้สืบสานภูมิปัญญา*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด.
กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). *กระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์ .
ชณธ์ชัย อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเดือนแก้ว. (2562). *การสอนแบบทันสมัยและเทคโนโลยีการสอน
แนวใหม่*. สืบค้นจาก <http://regis.skru.ac.th/RegisWeb/datafiledownload/25590714-15.pdf>.
เขมวันต์ กระดิงงา. (2554). *ผลการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บสนับสนุนการเรียนรู้ที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มวิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
คณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2550). *การอ่านภาษาไทย*. สุโขทัย: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
จันทร์เพ็ญ ภูโสภาน. (2558). *จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
จิรดา วุฒยมายกร และศิริเดช สุชีวะ. (2550). *การพัฒนาเครื่องมือระบุนักเรียนที่มีความสามารถ
ทางภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (รายงานการ
วิจัย)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การวิจัย.
จีรวัดน์ เพชรรัตน์. (2556). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอเอสพรีนติ้ง เฮ้า.
ฉวีลักษณ์ บุญยะการจน์. (2547). *ต้นทุนทางปัญญา*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: สำนักวิทยบริการ.
ชนันรัตน์ วิจิตรโท. (2553). *ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง จังหวัดนครนายก ที่จัดการเรียนรู้ด้วย กระบวนการสอน
เขียนของเฮวินส์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*.
กรุงเทพฯ: วี พรีนธ์ (1991) จำกัด.

- ชนกานต์ ทิพย์อ่อน.(2556). ได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชนเผ่าปกากะญอ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี. คณะศึกษาศาสตร์:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรมวลวงศ์. (2526). เทคโนโลยีและการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ยูไนเต็ด
โปรดักชั่น.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2532). รูปแบบการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
- โชติกา ภาชีผล. (2554). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐตากานต์ ปินทุภาค. (2560). องค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน. เอกสารประกอบการสอน
รายวิชา การพูดและการเขียนทางการส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
เกษตรและส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก: [http://agecon-
extens.agri.cmu.ac.th/Course_online/Course_352331.html](http://agecon-extens.agri.cmu.ac.th/Course_online/Course_352331.html).
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: บริษัท วี.พี.เอ็น.
- ณัฐกานต์ ต้นทิพย์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรดิตถ์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ณัฐทยา นวไตรลาภ. (2555). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถใน
การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงพิทยาคาร
จังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์.
- ณัฐนันท์ ศรีพุทธา. (2560). ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เรื่อง การส่ง
ตรวจพื้นฐานทางการแพทย์ สำหรับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ดวงกมล ฐิติเวส. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสารในการสอนกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ดวงพร หนูพงษ์. (2540). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครู
ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงาน
ประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทิพย์วรรณ ธงภักดิ์. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา
ปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ทิตนา แชมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). *พฤติกรรมมองการณ์การ*. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- ธวัชชัย มีประเสริฐ. (2552). *การเสริมสร้างการอ่านเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้เรียนและพัฒนาผลงานทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด.
- ธียนพร ขาวสะอาด. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้างอำเภอเมือง จังหวัดระนอง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตพล ภูตะโชติ. (2556). *พฤติกรรมมองการณ์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา กิมสูงเนิน. (2557). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต. 8(2),*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญศรี พรหมมาพันธ์. (2558). *เทคนิคการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการวิจัย. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ., 8(2), 24-30.*
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2546). *กระบวนการกลุ่มภาคปฏิบัติมิติหนึ่งของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: เมธีพิสส์จำกัด.
- ประนอม สุรัสวดี. (2534). *ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *กระบวนการกลุ่ม ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ประภัสสร ทำแก้ว. (2551). *ผลการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปานทิพย์ ปัดถาวะโร. (2549). *ผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ CIRC ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2564). *สถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- พรรณณา เพิ่มพูน. (2549). *ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2554). การวัดและการประเมินผล การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพียว สิ่งวี. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- พูลศรี กิจฉลา. (2557). ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ซี ไอ อาร์ ซี กับการสอนตามคู่มือครู. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: สำนักหอสมุดกลาง.
- ไพศาล วรคำ. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ภาณุพันธุ์ ประภาติกุล. (2562). องค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน. เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การพูดและการเขียนทางการส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ เกษตรและส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก: http://agecon-extens.agri.cmu.ac.th/Course_online/Course_352331.html.
- มณฑนกร เจริญรักษา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนิรัตน์ ชุ่มขุนทด. (2552). การศึกษาผลการแก้ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกพัฒนาลายมือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดมหารธรรม์ สำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/teacherworks2010>.
- มนชิตา เรืองรัมย์. (2556). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเลียบ พินิจรอบ. (2549). ผลการจัดกิจกรรมคณิตศาสตร์ ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีต่อทักษะการแก้ปัญหาเรื่องอัตราส่วนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แมนมาส ขวลิต. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- ยุวดี แสงสนิท. (2549). การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีอีทีอาร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2539). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รุจิรี ภูสาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บুদ্ধ พอยท์.

- รุจิรี ภู่อสาระ. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บึก พอย์.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิรี ภู่อสาระ. (2545). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : บึก พอย์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂),” การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรินทร์ รัตตะมณี. (2554). *รายงานการวิจัย: การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4/11 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โดยการใช้เทคนิคการกำหนดประเด็นหลักเสริมประเด็นย่อย*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- วารี ธีระจิต. (2534). *การพัฒนาการสอนสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
- วิจิตรา สุระคำพันธ์. (2558). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของปรีคและวิทโธร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). *รายงานวิจัย: การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง*. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ศรีแพร วิชัยดิษฐ์. (2550). *การพัฒนาชุดการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิชาการเงินส่วนบุคคล*. วิทยานิพนธ์. (ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) *หลักสูตรหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2557. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ*. สืบค้นจาก <http://bsq2.vec.go.th/course/ปวส/ปวส57/พาณิชย์กรรม/3202 สาขาวิชาการตลาด เพิ่มสาขางาน.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ศรีรัตน์ เจริญจันทร์. (2536). *การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2555). *การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: อดีตสู่ปัจจุบัน*. *ภาษาปริทัศน์*. 2555(27), 89-104.
- ศิริพร มโนพิเชฐวัฒนา. (2547). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น เรื่อง ร่างกายมนุษย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศิริสัญญา แก้วสกุล. (2554). ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงใจต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในรายวิชาหลักการตลาด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2557). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สนิท สัตโยภาส. (2523). การบูรณาการการสอน การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เว็บบอร์ด จำกัด.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 15-25.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7). กอฬสินธุ์: ประสานการ.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2540). ภาษาและวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. ปรินต์ติ้ง เฮ้า.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.
- สมศักดิ์ ศรีมาโนชน. (2561). การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกเดียน สโตร์.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2559. เอกสารวิชาการ Academic Focus: กฏบัตรอาเซียน (ASEAN Charter). กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ. สืบค้นจาก <http://www.parliament.go.th/library>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2555). การศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ของประเทศในกลุ่มอาเซียนบวกสาม: กรณีศึกษาประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุกัญญา สุจาคำ. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในรายวิชา หลักการตลาดของนักศึกษา โปรแกรมบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. (2558). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาวรรณคดี สำหรับเด็ก. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*. 17(1) มกราคม – มิถุนายน 2558.
- สุคนธ์ธา ธรรมพุดโต. (2552). ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเชิงวิธีการที่เน้นกระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการทำงาน กลุ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนีดี ภูจิรัฐาพันธ์. (2554). การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภณิดา ปุสุรินทร์คำ. (2562). หลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. สืบค้นจาก <http://opalnida.blogspot.com/>
- สุวิทย์ มูลคำ. (2554). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- องอาจ นามวงศ์. (2554). Active 3Ps: บทบาทการจัดการเรียนรู้ที่ครูควรเปลี่ยน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 34(3-4), 1-9.
- อดิศักดิ์ ศรีวรกุล. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2558. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนก ประถม.
- อพันธ์ พูลพุดธา. (2558). เอกสารประกอบการสอนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2545). สุตยอดพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ทบุคส์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2532). ทักษะการเรียนรู้ของค้ประกอบและวิธีการวัด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉริยา โชติกลาง. (2556). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาหลักการ ตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. คณะวิทยาการจัดการ: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์
- อารีย์ วชิรวารกร. (2542). การวัดผลและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: โครงการตำราวิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- อารุณี ลายเขียน. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบกลุ่ม 4MAT กับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร. (2558). การพัฒนาแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครู
ระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องสั้น

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านการได้ข้อมูลที่ต้องการจากการเขียนและความเข้าใจในงานเขียน ซึ่งเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลบทอ่าน และบริบทการอ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับคำ โครงสร้าง และระดับความหมาย รวมทั้งคำชี้แนะที่อยู่ในบริบทที่อ่านมาใช้ในการ สร้างความหมายและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge) เข้าใจและสามารถอ่านคำและข้อความจากเรื่องสั้นได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3.2 ด้านทักษะ (Process) ฝึกทักษะการอ่าน

3.3 ด้านเจตคติ (Attitude) มีมารยาทในการอ่าน

4. สมรรถนะของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการคิด

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 มุ่งมั่นในการทำงาน

5.2 มีความสนใจใฝ่เรียนรู้

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 6.1 นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
- 6.2 นักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้
- 6.3 นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้
- 6.4 นักเรียนสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

๗. กระบวนการจัดการเรียนรู้

7.1 ชั้นเตรียม

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่องสั้นอธิบายจุดมุ่งหมายของการอ่าน อธิบายหลักการอ่าน อธิบายองค์ประกอบสำคัญจากเรื่องสั้น อธิบายการสังเกตข้อความที่เป็นใจความสำคัญ หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มให้นักเรียนจำนวน ๓-๔ คน โดยคลonenักเรียนที่อ่านหนังสือในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน ให้อยู่ด้วยกัน และร่วมกันศึกษาไปความรู้ เรื่อง “หลักการอ่านเรื่องสั้น” พร้อมการอธิบายเพิ่มเติมจากครูผู้สอนโดยนำเสนอตัวอย่างหรือประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน

7.2 ชั้นสอน

นำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านนำเสนอโดยใช้แถบ บันทึกเสียง รูปภาพ แผนภูมิ ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ที่จะเรียนใหม่

7.3 ชั้นทำกิจกรรม

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ และออกมาแนะนำเสนอเนื้อหาตามความเข้าใจของตนเองหน้าชั้นเรียน พร้อมกับสังเกตวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเช่น สามารถอ่านแล้วจับใจความสำคัญได้ หาความเป็นจริงจากเรื่องได้ เข้าใจสำนวนภาษาในเรื่องสั้น เข้าใจอุปนิสัยของบุคคลในเรื่องครูผู้สอนรวบรวมวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องสั้นของนักเรียนทั้งห้องเพื่อแสดงให้เห็นวิธีการอ่านต่าง ๆ แล้วสรุปวิธีการเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง และให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องสั้น ดังนี้

๑. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
๒. นักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้
๓. นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงาน สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันอภิปรายปัญหาจนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน และสรุปเรื่องที่เรียน

7.4 ชั้นการวัดแลพะประเมินผล

ครูบอกคะแนนจากการทดสอบนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียนทุกคนรวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูกล่าวชมเชยผู้ที่ผ่านเกณฑ์และให้กำลังใจผู้ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

8.1 ใบความรู้

8.2 ใบงานกลุ่ม

8.3 ใบงาน

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล	วิธีการวัด และประเมินผล	เครื่องมือในการวัด และประเมินผล	เกณฑ์การประเมิน
1. ด้านความรู้(K)			
-นักเรียนสามารถสรุปความรู้ จากเรื่องที่อ่านได้ -นักเรียนสามารถบอกข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้	ตรวจใบงาน	ใบงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. ด้านทักษะกระบวนการ(P)			
- นักเรียนสามารถลำดับ เหตุการณ์ของเรื่องได้ -นักเรียนสามารถคาดคะเน เหตุการณ์ได้นักเรียน	ตรวจใบงาน	ใบงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

10. บันทึกความคิดเห็นกลุ่มบริหารงานวิชาการ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

วันที่ตรวจแผน...../...../.....

11. ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

 ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่ตรวจแผน...../...../.....

12. บันทึกผลหลังการสอน ชั้น ป.๓/๑

นักเรียนทั้งหมด.....คน

มาเรียนวันนี้.....คน

ผลการเรียนรู้

1)จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

2)จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

3)จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

4)จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนเกิดสมรรถนะ

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

(ลงชื่อ.....)

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้

เรื่องสั้น คือ เรื่องที่เล่าอย่างสั้น ๆ มีขนาดความยาวของเรื่องที่ไม่กำหนดตายตัว แต่ต้องใช้คำไม่มากนัก โครงเรื่องก็ต้องไม่มีความซับซ้อนจนเกินไป สามารถอ่านจบได้ในเวลาอันสั้น แนวคิดของเรื่องก็มีเพียงแนวคิดเดียวเรื่องสั้นของไทยนั้นมิพัฒนาการมาจากงานเขียนประเภทนิทาน ขณะเดียวกันเรื่องสั้นของไทยได้รับแบบอย่างมาจากตะวันตก เรื่องสั้นจึงมีเนื้อเรื่องที่แตกต่างไปจากนิทานเดิมของไทยมาก กล่าวคือ เรื่องสั้นนั้นมีโครงเรื่อง เนื้อหา ฉาก บรรยากาศ บทสนทนา และตัวละครสมจริง มีแก่นเรื่องสะท้อนปัญหาสังคม หรือแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งที่กว้างขวางกว่าเดิม ทั้งยังเป็นการสื่อสารความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยตรง และผู้เขียนเองไม่ได้สรุปข้อคิดไว้ในตอนท้ายของเรื่องอย่างนิทาน

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

1. แก่นเรื่อง คือ แนวคิดหรือจุดสำคัญของเรื่อง que ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ
2. โครงเรื่อง คือ คำาโครงเรื่อง que ผู้แต่งกำหนดไว้ก่อนว่าจะแต่งเรื่องไปทางไหน
3. ตัวละคร คือ บทบาทสมมุติ que ผู้แต่งกำหนด และเพราะเป็นเรื่อง que เน้นแนวคิด ผู้เขียนจึงสร้างตัวละครน้อย
4. บทสนทนา คือ ถ้อยคำ que ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน
5. ฉาก คือ สถานที่ que ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หมายถึงถึงเวลาสภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ
6. บรรยากาศ คือ อารมณ์ต่าง ๆ ของตัวละคร que ที่เกิดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และมีอิทธิพลทำให้คล้อยตามไปด้วย

ใบงาน (งานกลุ่ม)

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ และออกมานำเสนอเนื้อหาตามความเข้าใจของตนเองหน้าชั้นเรียน

นายจ้างคนหนึ่ง ก่อนออกไปทำงาน สั่งให้คนใช้ขับรถงเท้าให้ ส่วนคนใช้รู้สึกขี้เกียจ จึงพูดขึ้นว่า “จะขับรถงเท้าทำไมพรงนี้ก็เพื่อนอีก” เมื่อนายจ้างได้ยินคนใช้พูดอย่างนั้น รู้สึกโมโหชนิด ๆ แต่ไม่พูดว่าอะไร เดินไปใส่กุญแจตู้กับข้าวทันที คนใช้เห็นดังนั้นจึงถามขึ้นว่า “ท่านใส่กุญแจตู้กับข้าวทำไมแล้วหนูจะเอาอะไรกิน” นายจ้างจึงตอบว่า “จะกินทำไม พรงนี้ก็หิวอีก” คนใช้ได้ฟังนายจ้างพูดดังนั้นจึงยอมไปขับรถงเท้า ฝ่ายนายจ้างก็ไปเปิดกุญแจตู้กับข้าวให้ นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา คนใช้ก็ไม่กล้าตีฝีปากกับนายจ้างอีกเลย ถ้าเราจะประกอบอาชีพสุจริต และเรารู้ว่าเรามีหน้าที่อะไร จงทำตามหน้าที่ชีวิตของเราก็จะเจริญก้าวหน้าและมีความสุข

ใบงาน

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

ชายหนุ่มซื้อปลามาจากตลาด เขาบอกภรรยาว่า“ที่รัก ผมซื้อปลา มา คุณช่วยทอดให้หน่อยนะ เดี่ยวผมจะไปดูหนังสักเรื่องหนึ่ง แล้วจะกลับมากิน”เมื่อภรรยาได้ยินว่าสามีจะไปดูหนัง ก็เอ่ยขึ้นว่า “ฉันไปดูด้วย!”ชายหนุ่มได้ตอบกลับไปว่า “อย่าไปเลย คุณอยู่ทำกับข้าวที่นี่ ค่าตัวก็แพง ผมไปดูคนเดียว จะกลับมาเล่าให้ฟัง เมื่อชายหนุ่มกลับมาจากดูหนัง แล้วถามภรรยาว่า “คุณ! ปลาทอดอยู่ไหน?”ภรรยาสาavnั่งอ่านหนังสือด้วยอาการสงบ แล้วตอบว่า “ฉันกินหมดแล้ว! มานั่งใกล้ฉันเลยคุณ เดี่ยวฉันจะเล่าให้ฟังว่าปลา มันอร่อยอย่างไร!

ที่ไหน.....

เมื่อไหร่.....

อย่างไร.....

ข้อคิด.....

เฉลยใบงาน

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

ชายหนุ่มซื้อปลาจากตลาด เขาบอกภรรยาว่า“ที่รัก ผมซื้อปลา มา คุณช่วยทอดให้หน่อยนะ เดี่ยวผมจะไปดูหนังสักเรื่องหนึ่ง แล้วจะกลับมากิน”เมื่อภรรยาได้ยินว่าสามีจะไปดูหนัง ก็เอ่ยขึ้นว่า “ฉันไปดูด้วย!”ชายหนุ่มได้ตอบกลับไปว่า “อย่าไปเลย คุณอยู่ทำกับข้าวที่นี้ ค่าตัวก็แพง ผมไปดูคนเดียว จะกลับมาเล่าให้ฟัง เมื่อชายหนุ่มกลับมาจากดูหนัง แล้วถามภรรยาว่า “คุณ! ปลาทอดอยู่ไหน?”ภรรยาสาวนั่งอ่านหนังสือด้วยอาการสงบ แล้วตอบว่า “ฉันกินหมดแล้ว! มานั่งใกล้ฉันเลยคุณ เดี่ยวฉันจะเล่าให้ฟังว่าปลามันอร่อยอย่างไร!

ใคร	ชายหนุ่ม ภรรยา
ที่ไหน	บ้าน
เมื่อไหร่	หลังจากกลับมาจากตลาด
อย่างไร	ชายหนุ่มบอกให้ภรรยาช่วยทอดปลาให้ตนเอง เพราะตนเองจะไปดูหนัง ภรรยาจึงขอไปด้วยแต่ชายหนุ่มไม่ให้และบอกว่าจะมาเล่าให้ฟัง ภรรยาได้ยินจึงรู้สึกโกรธจึงทอดปลากินคนเดียวหมด และบอกสามีว่าจะเล่าให้ฟังว่าปลาอร่อยอย่างไร
ข้อคิด	ควรรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมการรายบุคคล

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	ตั้งใจฟังอธิบาย ปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความ สนใจ กระตือรือร้น ดี มาก	ตั้งใจฟังอธิบายปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความ สนใจกระตือรือร้นดี	สนใจฟังอธิบาย เล็กน้อยปฏิบัติ กิจกรรมด้วย ความ กระตือรือร้น เล็กน้อย	ไม่สนใจปฏิบัติ กิจกรรม
2. ความสนใจในการซักถาม/ตอบคำถาม	ซักถามอย่างมี เหตุผล ตอบคำถาม ได้เข้าใจ ง่ายมี วิธีการที่น่าสนใจ เหมาะสมกับ ลักษณะของข้อมูล	ซักถามอย่างมี เหตุผล ตอบคำถาม ได้เข้าใจ ง่าย เหมาะสมกับ ลักษณะของข้อมูล	ไม่สนใจซักถาม และ ตอบคำถาม ด้วย วิธีการที่ไม่เหมาะสม กับ ลักษณะของ ข้อมูล	ไม่สนใจซักถาม และไม่ตอบคำถาม
3. ความมีวินัย	ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ตรงต่อ เวลาในการเข้า เรียนและการส่งงาน	ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ตรงต่อ เวลาในการเข้า เรียน และส่งงานช้า กว่า กำหนด 1 วัน	ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ และเข้า เรียนสายบางครั้ง ส่ง งานช้ากว่ากำหนด 2 วัน	ไม่ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ และเข้า เรียนสายทุกครั้ง ส่ง งานช้ากว่า กำหนด 3 วัน
4. การแก้ปัญหา	มีวิธีการคิดหาในการตอบคำถามวิธีแก้ปัญหาได้ดีมาก	วิธีการคิดหาในการตอบคำถามวิธีแก้ปัญหาได้ดี	วิธีการคิดหาในการตอบคำถามวิธีแก้ปัญหาได้เล็กน้อย	ไม่แก้ปัญหา
5. มีมนุษยสัมพันธ์	ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือผู้อื่น ขอบคุนและขอโทษ ได้เหมาะสมตาม สถานการณ์	ขอบคุณและขอโทษ ได้เหมาะสมตาม สถานการณ์	ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือผู้อื่น บางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือผู้อื่น

เกณฑ์การแบบประเมินการอ่านของผู้เรียนคะแนน 4 ระดับ คือ

- ระดับ 4 หมายถึง ดีมาก ได้คะแนน 16-20 คะแนน
 ระดับ 3 หมายถึง ดี ได้คะแนน 10-16 คะแนน
 ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ได้คะแนน 5-10 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึงต้องปรับปรุง ได้คะแนน 1-5 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน นักเรียนต้องได้ระดับ 10 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. การนำเสนองาน	น้ำเสียงน่าฟัง ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย พูดกระชับ ได้ใจความและตรง ประเด็นในการนำเสนอ	น้ำเสียงน่าฟัง ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย พูดกระชับ ได้ใจความและตรง ประเด็นในการนำเสนอ เล็กน้อย	น้ำเสียงค่อย ภาษาที่ใช้ ฟังยาก และไม่ตรง ประเด็นในการนำเสนอ
2. ความสมบูรณ์ของเนื้อหาใบงาน	ใบงานสะอาด เรียบร้อย เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และ สอดคล้องกับคำถาม	ใบงานมีรอยขีด 1 แห่ง ใบงานสะอาด เรียบร้อย เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และ สอดคล้องกับคำถาม	ใบงานมีรอยขีดหลายแห่ง ใบงานสะอาด เรียบร้อยเนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และ สอดคล้องกับคำถาม
3. กล้าแสดงออก	มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม พร้อมทั้ง ชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติ ตามได้	มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกร่วม ปฏิบัติกิจกรรม	ร่วมกิจกรรมเมื่อได้รับ คำสั่งหรือถูกบังคับ
4. ตอบคำถามอย่างมีเหตุผล	ตอบคำถามได้ถูกต้อง และแสดงเหตุผล ต่อเนื่อง ครบถ้วน สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด	ตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลได้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนดเล็กน้อย	ตอบคำถามไม่สัมพันธ์ กับหัวข้อที่กำหนดและ ไม่สามารถแสดงเหตุผลเพิ่มเติมได้
5. มีความสามัคคี	ให้ความร่วมมือสมัครใจ ให้เกียรติ เคารพและรับ ฟัง ข้อคิดเห็นจากผู้อื่น	ให้ความร่วมมือตามที่เพื่อนขอร้อง ให้เกียรติ เคารพและรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น บางครั้ง	ให้ความร่วมมือ บางครั้ง ไม่แสดงความคิดเห็น

เกณฑ์การประเมินสมรรถนะของผู้เรียนคะแนน ๕ ระดับ คือ

ระดับ 3 หมายถึง ดี ได้คะแนน 11-15 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ได้คะแนน 6-10 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง ได้คะแนน 1-5 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน นักเรียนต้องได้ระดับ 4 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม

ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแล้วเลือกคำตอบ ก ข ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน

กระดาษคำตอบ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

จงอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

ชายหนุ่มซื้อปลาจากตลาด เขาบอกภรรยาว่า “ที่รัก ผมซื้อปลา คุณช่วยทอดให้หน่อยนะ
เดี๋ยวผมจะไปดูหนังสักเรื่องหนึ่ง แล้วจะกลับมากิน” เมื่อภรรยาได้ยินว่าสามีจะไปดูหนัง ก็เอ่ย
ขึ้นว่า “ฉันทิดใจด้วย!” ชายหนุ่มได้ตอบกลับไปว่า “อย่าไปเลย คุณอยู่ทำกับข้าวที่นี่ ค่าตัวก็แพง
ผมไปคนเดียว จะกลับมาเล่าให้ฟัง เมื่อชายหนุ่มกลับมาจากดูหนัง แล้วถามภรรยาว่า “คุณ!
ปลาทอดอยู่ไหน?” ภรรยาสาวนั่งอ่านหนังสือด้วยอาการสงบ แล้วตอบว่า “ฉันทิดใจแล้ว! มา
นั่งใกล้ฉันทิดใจคุณ เดี่ยวฉันทิดใจจะเล่าให้ฟังว่าปลามันอร่อยอย่างไร!

1. จากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ สามีเป็นคนมีนิสัยอย่างไร

- ก. โง่
- ข. เห็นแก่ตัว
- ค. มีน้ำใจ

2. จากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ภรรยากินปลาหมดเพราะเหตุใด

- ก. เพื่อให้สามีหิว
- ข. เพื่อให้สามีโกรธ
- ค. เพื่อให้สามีเข้าใจความรู้สึกของตนเอง

3. จากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ให้ข้อคิดผู้อ่านในเรื่องใด

- ก. รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- ข. รู้จักให้อภัยผู้อื่น
- ค. รู้จักมีความขยันหมั่นเพียร

4. จากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ความเห็นแก่ตัวส่งผลอย่างไร

- ก. ทำให้ไม่มีผู้ใดเห็นใจ
- ข. ทำให้มีความสุข
- ค. ทำให้ผิดหวัง

5. จากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดจากเรื่อง

- ก. ความขยัน
- ข. ความเห็นแก่ตัว
- ค. ความมีน้ำใจ

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

แม่ไก่เจ้าเล่ห์ตัวหนึ่งต้องการกลั่นแกล้งสุนัขจิ้งจอก ด้วยคิดว่าวันหนึ่งมันอาจจะมาทำร้ายลูกตน จึงวางแผนไปหาสัตว์แข็งแรงกว่า เพื่อร้องทุกข์ที่แม่ไก่ถูกสุนัขจิ้งจอกรังแก แม่ไก่ขอร้องให้สัตว์ทั้งหลายส่งเสริมความยุติธรรม และหยุดยั้งความป่าเถื่อนของสุนัขจิ้งจอก แม่ไก่กล่าวขึ้นว่า "หากท่านทั้งหลายมองเข้าไปนัยน์ตาของมัน และพวกท่านจะเข้าใจ" เสือพูดขึ้นว่า "ข้าทำอยู่บ่อยๆ เลยทีเดียว นัยน์ตาของสุนัขจิ้งจอก แสดงแต่ความขี้ขลาดและความระมัดระวัง ไม่มีอะไรน่ากลัวอย่างที่เจ้าพูดเลย" หมูป่ากล่าวว่ "เมื่อใดก็ตามที่สุนัขจิ้งจอกเห็นข้า มันจะหลีกทางให้ข้าเสมอ สิ่งที่ข้าเห็นจากนัยน์ตาของสุนัขจิ้งจอกคือ ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความอดกลั้น" หมาป่ากล่าวอีกว่า "ข้ารู้จักสุนัขจิ้งจอกดี เมื่อใดที่เกิดการต่อสู้มันจะเป็นฝ่ายหลบหลีกไปก่อนเสมอ นัยน์ตาของสุนัขจิ้งจอกแสดงความว่าง่ายและความอ่อนโยน" แม่ไก่จึงได้ตอบไปว่า "พวกท่านเข้าใจผิด ทำไมพวกท่านจึงไม่เห็นความโหดร้ายที่อยู่นัยน์ตาของสุนัขจิ้งจอก" เสือตวาดว่า "เจียบเดี่ยวนี่นะ! เจ้าพูดจาอย่ายี่สุนัขจิ้งจอกมากเกินไป" หมูป่าพูดกับแม่ไก่ว่า "การที่ผู้อ่อนแอกว่าพูดจาให้ร้ายผู้ที่แข็งแรงกว่าโดยที่เขายังมีได้มีความผิดใดๆ ก็ไม่ต่างอะไรกับผู้แข็งแรงกว่ากำลังรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่านั่นแหละ"

6. จากนิทานที่กำหนดให้ แม่ไก่มีนิสัยตรงกับสำนวนสุภาษิตในข้อใด

- ก. ตีตนไปก่อนไข้
- ข. ได้คืบจะเอาศอก
- ค. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า

7. จากนิทานที่กำหนดให้ หมาป่ามีนิสัยตรงกับข้อใด

- ก. อ่อนน้อมถ่อมตน
- ข. ดุร้าย
- ค. เอาเปรียบผู้อื่น

8. จากนิทานที่กำหนดให้ ให้ข้อคิดตรงกับข้อใด

- ก. ไม่ควรพูดจาว่าร้ายผู้อื่น
- ข. ไม่ควรเห็นแก่ตัว
- ค. ไม่ควรเอาเปรียบผู้อื่น

9. จากรูปภาพสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. จรวด
- ข. สนามบิน
- ค. เรือดำน้ำ

10. จากรูปภาพสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. ถ่ายรูป
- ข. ห้ามถ่ายรูป
- ค. ห้ามเข้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

11. จากรูปภาพสัญลักษณ์ที่กำหนดให้ มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. ห้ามเลียซ้าย
- ข. ห้ามเลียขวา
- ค. ห้ามเลียขวา ห้ามเลียซ้าย

จงอ่านประโยคคำสั่งและข้อเสนอแนะที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

12. “นักเรียนทุกคนอย่าส่งเสียงดังนะคะ” จากประโยคที่กำหนดให้ผู้ใดปฏิบัติตนได้เหมาะสม

- ก. มาลัยไม่พูดคุยในเวลาเรียนและตั้งใจทำงาน
- ข. สามารถชอบส่งเสียงดังในเวลาเรียน
- ค. อุ่นตั้งใจเรียนแต่ชอบตะโกนถามงานเพื่อน

13. “เธออย่าเป็นคนแล้งน้ำใจ” จากประโยคที่กำหนดให้มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. อย่าเป็นคนไม่มีน้ำใจ
- ข. อย่าเชื่อใจคนง่าย
- ค. อย่าเอาเปรียบผู้อื่น

14. “ถ้าเรามีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียน ผลการเรียนก็จะดีขึ้น” จากประโยคที่กำหนดให้มีใครปฏิบัติตนได้ ถูกต้อง

- ก. อ้อมไม่ค่อยตั้งใจเรียน ผลการเรียนจึงออกมาไม่ดี
- ข. แอนตั้งใจเรียน ในทุกคาบ จึงทำให้ผลการเรียนดีขึ้นมาก
- ค. อ้อมตั้งใจเรียนแต่ชอบขาดเรียน จึงเรียนไม่ทันเพื่อน

15. ป้ายโฆษณาที่น่าสนใจควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้าอย่างไร

- ก. มีถ้อยคำยาวเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ
- ข. ถ้อยคำสั้น กระชับ โดดเด่น แต่เกินความจริง
- ค. มีถ้อยคำสั้น กระชับ โดดเด่น

16. ป้ายโฆษณาใดที่ไม่น่าเชื่อถือให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้าอย่างไร

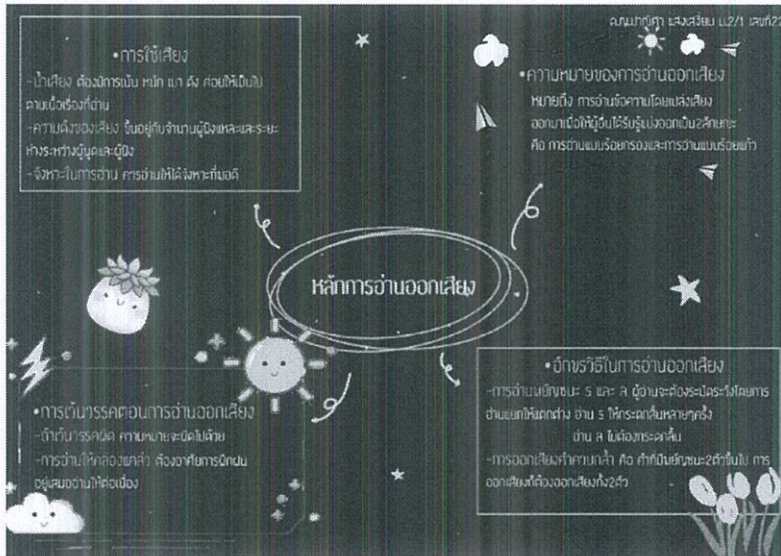
- ก. ใช้ถ้อยคำกระชับน่าสนใจ ไม่เกินจริง มีวันเดือนปีที่ผลิตครบถ้วน
- ข. ใช้ถ้อยคำ โดดเด่น น่าสนใจ แต่ไม่บอกวันเดือนปีที่ผลิตสินค้า
- ค. มีถ้อยคำสั้น กระชับ โดดเด่น แต่เกินจริง

17. “เด็กไทยวิถีใหม่ ร่วมไทยสร้างชาติ ด้วยรักดีมีคุณธรรม”

จากคำขวัญที่กำหนดให้มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. เด็กรุ่นใหม่ควรตั้งใจเรียนและมีคุณธรรม
- ข. เด็กรุ่นใหม่ต้องมีคุณธรรมเพื่อพัฒนาประเทศชาติต่อไป
- ค. ถ้อยคำสั้น กระชับ โดดเด่น แต่เกินความจริง

อ่านแผนภาพที่กำหนดให้แล้วต่อคำถาม

18. จากแผนภาพที่กำหนดให้ ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใด
- วิธีการอ่านออกเสียงให้เป็นไปตามธรรมชาติ
 - วิธีการอ่านออกเสียง ความหมายการอ่านออกเสียง
 - หลักการอ่านออกเสียงและการเขียน
19. จากแผนภาพที่กำหนดให้ การออกเสียงมีความหมายตรงกับข้อใด
- การอ่านข้อความโดยเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้
 - การอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นชอบน้ำเสียง
 - การอ่านข้อความตามใจชอบเพื่อให้ผู้อื่นสนใจ
20. จากแผนภาพที่กำหนดให้ การออกเสียงผู้อ่านควรใช้เสียงอย่างไรจึงถูกต้องตามหลักการอ่าน
- เปล่งเสียงให้ดังที่สุดเพื่อให้ผู้อื่นสนใจ
 - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวลและไม่ต้องเว้นวรรคตอน
 - มีการเน้น หนัก เบา ดัง ตามเนื้อหาเรื่องที่อ่าน

เฉลยแบบทดสอบ

1. ข
2. ค
3. ก
4. ก
5. ก
6. ก
7. ก
8. ก
9. ข
10. ข
11. ก
12. ก
13. ก
14. ข
15. ค
16. ก
17. ข
18. ข
19. ก
20. ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา
ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC

คำชี้แจง: ให้นักเรียนแสดงรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถ
การภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC โดยทำเครื่องหมาย (✓)
ลงใน ช่องระดับความพึงพอใจ ที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด และการให้ น้ำหนักของ
คะแนนตามความหมาย ดังนี้

5 คะแนน มากที่สุด

4 คะแนน มาก

3 คะแนน ปานกลาง

2 คะแนน น้อย

1 คะแนน น้อยที่สุด

ตารางที่ ก.1 แบบประเมินความพึงพอใจ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
1. นักเรียนชอบเนื้อหาเรื่องสั้น ไม่สับสน เข้าใจเรื่องง่าย					
2. นักเรียนชอบเรื่องที่เรียนไม่ยากเกินไปสำหรับนักเรียน ชั้น ป.3					
3. นักเรียนชอบการเรียนการสอนสนุกสนาน เข้าใจง่ายสอน					
4. นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม ร่วมมือเทคนิค CIRC					
5. นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้เรื่องป้ายโฆษณา					
6. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ ทำท้าย และสอดแทรกการเรียนรู้					
7. นักเรียนชอบสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยให้เรียน เข้าใจง่าย					
8. นักเรียนสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่องรูปภาพ					
9. นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องรูปภาพและสัญลักษณ์					

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
10. นักเรียนชอบทำงานเมื่อทำเสร็จจะได้รับคำชมเชย					
11. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง นิทาน แล้วตอบคำถามได้					
12. นักเรียนภูมิใจที่ทราบคำตอบของตนทันที หลังจากทำ แบบทดสอบ					
13. นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามเรื่องแผนภาพได้ ถูกต้อง					
14. นักเรียนได้ความรู้เรื่องการอ่านคำสั่งและคำแนะนำ					
15. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้ทำใบงานประกอบการเรียนรู้					
รวม					
รวมทั้งสิ้น					

โดยกำหนดระดับความพึงพอใจเมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ตามเงื่อนไขค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

ภาคผนวก ข

คุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ
เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แผนการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	4	มาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4	5	4	4	5	4.40	4	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	4	4	4	4	5	4.20	4	มาก
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4	4	5	5	5	4.60	4	มากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียน ให้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลง ข้อสรุป	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.40	4	มาก
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการใช้	4	5	5	5	5	4.80	4	มากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	4	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้และสาระสำคัญ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล ได้เหมาะสม	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 วัดและประเมินผลได้ ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.4 มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
รวม						4.42	0.12	มาก

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น = 0.93

ตารางที่ ข.2 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
 ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ
 เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 (แผนการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	4	มาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4	5	4	4	5	4.40	4	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	4	4	4	4	5	4.20	4	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4	4	5	5	5	4.60	4	มากที่สุด
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้ แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.40	4	มาก
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การใช้	4	5	5	5	5	4.80	4	มากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	4	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะ พิสัยและจิตพิสัย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
รวม						4.42	0.12	มาก

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น = -0.06

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แผนการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มาก
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มาก
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการ เรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้ แสวงหาความรู้มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และ กิจกรรม	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การใช้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะ พิสัยและจิตพิสัย	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.47	0.12	มาก

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น = 0.82

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.4 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ
เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการ
เรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มาก
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้ แสวงหาความรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มาก
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และ กิจกรรม	4	5	4	5	5	4.60	4	มากที่สุด
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ใช้	4	5	5	5	4	4.60	4	มากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	4	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	5	5	5	5	4	4.80	5	มากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม	5	5	5	4	4	4.60	5	มากที่สุด
5.3 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	4	5	4	4.60	5	มากที่สุด
5.4 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพ จริง	5	4	5	5	4	4.60	5	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	4	4	5	5	5	4.60	4	มากที่สุด
รวม						4.49	0.12	มากที่สุด

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น = 0.80

ตารางที่ ข.5 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
1.2 แสดงความคิดหลักได้ ชัดเจน	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
1.3 สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัด ประเมินได้ชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิต พิสัย	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการ เรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสม กับธรรมชาติของวิชา	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้น ผู้เรียนให้แสวงหาความรู้มี ส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้และกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการใช้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การ เรียนรู้และกิจกรรมการ เรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลได้เหมาะสม	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5.3 วัดและประเมินผลได้ ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและ จิตพิสัย	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลาย	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.60	0.15	มากที่สุด

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น=0.47

ตารางที่ ข.6 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียนรู้ที่ 6)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 ถูกต้องได้ใจความ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 แสดงความคิดหลักได้ ชัดเจน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับสาระการ เรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัด ประเมินได้ชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการ เรียนรู้								
3.1 สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3.2 สารระการเรียนรู้เหมาะสม กับธรรมชาติของวิชา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มี ความหลากหลาย	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ ชัดเจน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้น ผู้เรียนให้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วมค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับ ระดับผู้เรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.7 กิจกรรมเป็นไปตาม ขั้นตอน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสารระการ เรียนรู้และกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการใช้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การ เรียนรู้และกิจกรรมการ เรียนรู้	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5. การวัดและประเมินผล								
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และ สาระสำคัญ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลได้เหมาะสม	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5.3 วัดและประเมินผลได้ ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและ จิตพิสัย	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.4 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.5 ใช้วิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.68	0.15	มากที่สุด

หมายเหตุ. *ค่าความเชื่อมั่น = -0.82

ตารางที่ ข.7 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ
เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
1. ด้านสาระสำคัญ						
1.1 หน่วยการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมและมีรายละเอียด สอดคล้องสัมพันธ์กัน	4.40	4.20	4.20	4.00	4.20	4.80
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้มี องค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	4.20	4.40	4.20	4.20	4.40	4.80
1.3 การเขียนสาระสำคัญถูกต้องได้ ใจความ	4.20	4.20	4.20	4.80	4.80	4.80
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง	4.00	4.60	4.40	4.40	4.60	4.40
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.20	4.20	4.40	4.60	4.80	4.20
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	4.00	4.80	4.40	4.60	5.00	4.80
2.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน	4.20	4.40	4.40	4.80	4.80	4.80
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิต พิสัย	4.60	4.80	4.60	4.40	4.60	5.00
3. สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	4.40	4.40	4.60	4.80	4.80

(ต่อ)

ตารางที่ ข.7 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
3.2 สารการเรียนรู้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชา	4.20	4.20	4.20	4.40	4.20	5.00
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลาย	4.20	4.20	4.40	4.60	4.60	4.80
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนา คุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	4.60	4.60	4.40	4.20	4.40	4.40
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียน ให้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป	4.60	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60
3.6 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับ ผู้เรียน	4.60	4.40	4.40	4.20	4.20	4.60
3.7 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม	4.40	4.20	4.40	4.80	5.00	4.80
4.2 สื่อเหมาะสมผู้เรียนได้ลงมือทำ	4.80	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	4.80	4.60	4.60	4.80	4.60
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้และสาระสำคัญ	4.40	4.80	4.80	4.80	4.60	4.80

(ต่อ)

ตารางที่ ข.7 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่					
	1	2	3	4	5	6
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล ได้เหมาะสม	4.60	4.60	4.60	4.60	4.20	4.20
5.3 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะ พิสัยและจิตพิสัย	4.60	4.20	4.20	4.80	4.80	4.60
5.4 มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	4.60	5.00	5.00	4.60	4.60	4.80
5.5 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	4.20	4.60	4.60	4.60	4.60	4.80
\bar{X}	4.40	4.49	4.43	4.51	4.60	4.68
S.D.	0.15	0.12	0.12	0.12	0.15	0.15
ระดับความเหมาะสม	มาก	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนา
ความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 (\bar{X} =4.40, S.D.=0.19 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

แผนการเรียนรู้ที่ 2 (\bar{X} =4.49, S.D.=0.21 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

แผนการเรียนรู้ที่ 3 (\bar{X} =4.43, S.D.=0.14 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

แผนการเรียนรู้ที่ 4 (\bar{X} =4.54, S.D.=0.17 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

แผนการเรียนรู้ที่ 5 (\bar{X} =4.60, S.D.=0.17 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

แผนการเรียนรู้ที่ 6 (\bar{X} =4.68, S.D.=0.17 มีความเหมาะสมมากที่สุด)

ดังนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC (\bar{X} =4.53, S.D.=0.23) มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ ข.8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
2	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
3	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
4	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
5	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
6	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
7	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
8	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
9	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
10	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
11	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
12	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
13	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
14	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
15	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
16	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
17	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
18	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
19	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
20	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.8 (ต่อ)

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
21	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
22	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
23	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
24	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
25	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
26	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
27	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
28	1	1	1	1	1	1	0.33	สร้างใหม่
29	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
30	1	1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้

ตารางที่ ข.9 ค่าความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ
เทคนิค CIRC

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย (p)	แปลผล	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.77	ใช้ได้	0.44	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.67	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.67	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.73	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.70	ใช้ได้	0.84	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.60	ใช้ได้	0.72	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.70	ใช้ได้	0.84	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.67	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.67	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.73	ใช้ได้	0.16	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
11	0.67	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.57	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.57	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.47	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.57	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.70	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.67	ใช้ได้	0.80	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.67	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.77	ใช้ได้	0.20	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
20	0.77	ใช้ได้	0.92	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.57	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.60	ใช้ได้	0.72	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.47	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.40	ใช้ได้	0.48	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.57	ใช้ได้	0.68	ใช้ได้	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.9 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย (p)	แปลผล	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลคุณภาพ ของข้อสอบ
26	0.63	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.77	ใช้ได้	-0.04	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
28	0.33	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.47	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.53	ใช้ได้	0.64	ใช้ได้	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม
การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
1.ด้านสาระการเรียนรู้							
1. นักเรียนชอบเนื้อหาเรื่องสั้น ไม่สับสน เข้าใจเรื่องง่าย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนชอบเรื่องที่เรียนไม่ยากเกินไป สำหรับนักเรียนชั้น ป.3	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3. นักเรียนชอบการเรียนการสอน สนุกสนาน เข้าใจง่าย	1	0	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
4. นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรม การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5. นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้เรื่องป้าย โฆษณา	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอน ใหม่ๆ ทำท้ายและสอดแทรกการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนชอบสื่อที่ใช้ในการเรียนการ สอนช่วยให้เรียนเข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8. นักเรียนสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่อง รูปภาพ	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
9. นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องรูปภาพ และสัญลักษณ์	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.10 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
10. นักเรียนชอบทำงานเมื่อทำเสร็จจะ ได้รับคำชมเชย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนิทาน แล้ว ตอบคำถามได้	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
12. นักเรียนภูมิใจที่ทราบคำตอบของตน ทันที หลังจากทำแบบทดสอบ	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13. นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามได้ ถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14. นักเรียนได้ความรู้เรื่องคำสั่งและ คำแนะนำ	1	0	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
15. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้ทำใบ งานประกอบการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียน							คะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	รวม	
	10	10	10	10	20	20	80	20
1	5	5	6	5	17	18	63	17
2	4	5	7	7	20	17	65	18
3	5	5	8	5	16	18	62	19
4	6	5	8	6	19	18	68	17
5	5	5	8	7	20	17	70	17
6	4	5	5	8	18	19	64	15
7	6	8	5	8	18	19	72	16
8	4	5	6	7	19	20	68	16
9	6	4	5	5	15	19	72	19
10	5	8	6	6	19	17	70	17
11	4	5	5	5	18	19	63	18
12	6	7	8	6	20	17	74	17
13	5	6	7	6	19	19	70	18
14	4	7	4	6	17	18	63	19
15	4	5	5	7	18	18	66	16
16	4	5	5	7	18	18	63	17
17	5	6	7	7	16	17	67	16

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียน						รวม	คะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
	10	10	10	10	20	20	80	20
18	5	5	5	5	16	17	61	19
19	4	4	5	5	18	20	64	18
20	5	5	8	5	20	20	73	17
21	4	4	5	9	18	17	66	16
22	4	4	9	7	18	19	72	17
23	5	5	5	7	18	18	67	16
24	3	3	7	9	17	19	66	19
25	6	6	9	8	18	16	72	16
26	7	7	8	7	18	18	74	15
27	7	7	5	5	18	19	68	16
28	4	4	7	8	17	18	70	16
29	4	4	5	8	18	17	66	18
30	5	5	8	7	19	19	72	18
31	8	8	7	6	20	19	75	19
32	7	7	7	7	18	19	71	16
33	5	5	6	8	19	18	71	18
รวม	258	165	187	211	597	601	2238	566
ค่าเฉลี่ย	7.82	5.00	5.67	6.39	18.09	18.21	67.82	17.15
S.D.	1.55	1.15	0.92	1.41	1.26	1.02	4.04	1.23
ร้อยละ	39.09	50.00	56.67	63.94	90.45	91.06	84.77	85.76

ตารางที่ ค.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
	20	20
1	7	17
2	5	18
3	9	19
4	6	17
5	8	17
6	10	15
7	7	16
8	5	16
9	8	19
10	8	17
11	8	18
12	5	17
13	8	18
14	9	19
15	8	16
16	9	17
17	7	16
18	10	19
19	8	18
20	7	17
21	9	16
22	6	17
23	9	16

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
		20
24	8	19
25	7	16
26	9	15
27	6	16
28	9	16
29	8	18
30	6	18
31	9	19
32	10	16
33	8	18
รวม	256	566
ค่าเฉลี่ย	7.76	17.15
S.D.	1.44	1.23
ร้อยละ	38.79	85.76
ประสิทธิภาพ	82.63	86.06

ตารางที่ ค.3 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนชอบเนื้อหาชัดเจน ไม่สับสน เข้าใจเรื่องง่าย	4.64	0.60	มากที่สุด
2. นักเรียนชอบเรื่องที่เรียนไม่ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้น ป.3	4.55	0.62	มากที่สุด
3. นักเรียนชอบการเรียนการสอนสนุกสนาน เข้าใจง่าย	4.58	0.66	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC	4.48	0.67	มาก
5. นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้ป้ายโฆษณา	4.67	0.54	มากที่สุด
6. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆ ทำท้ายและสอดแทรกการเรียนรู้	4.64	0.49	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยให้เรียนเข้าใจง่าย	4.64	0.60	มากที่สุด
8. นักเรียนสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่องรูปภาพ	4.36	0.74	มาก
9. นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องรูปภาพและสัญลักษณ์	4.61	0.56	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบทำงานเมื่อทำเสร็จจะได้รับคำชมเชย	4.61	0.50	มากที่สุด
11. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนิทานแล้วตอบคำถามได้	4.70	0.47	มากที่สุด
12. นักเรียนภูมิใจที่ทราบคำตอบของตนทันที หลังจากทำแบบทดสอบ	4.21	0.74	มาก
13. นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตอบคำถามเรื่องแผนภาพได้ถูกต้อง	4.45	0.71	มาก
14. นักเรียนความรู้ในเรื่องการอ่านคำสั่งและคำแนะนำ	4.58	0.66	มากที่สุด
15. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้ทำใบงานประกอบการเรียนรู้	4.82	0.39	มากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ย	4.57	0.15	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ สสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรชัย จันทร์ขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒

ที่ ลสบ ๖ ๑๔๕ /๒๕๖๓

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภานต์ จังหาร

ด้วย นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกัญชลี ศรีวิชาชัย

ด้วย นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล รหัสประจำตัว ๖๒๕๐๑๐๕๒๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภัยภูษิต จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๕๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ฮว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจุฬารัตน์ ภิรมย์

ด้วย นางสาวเพ็ญพิชา มั่นสกุล รหัสประจำตัว ๖๒๕๐๑๐๕๒๐๑๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวเพ็ญพิชา อ้นสกุล
วันเกิด วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538
ภูมิลำเนา 22 หมู่ 14 ตำบลโนนจาน อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา 30120
E-mail penpizcha.oiloil@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2564 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY